

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

Szerkesztőségi szállás:
a szentegyházutczába, Kendeffy-ház 487 számánál.
Kiadó hivatal:
Stein János könyvkereskedésében.

Előfizetési díj:
Évnyegyenként 3, félre 6 pfrt, külföldre évfolyamanként 4 pfrt.
Megjelenik a K. Közlöny minden Kedden, Csütörtökön és Vasárnap.
Hirdetések minden egyes hirdetés után 10 pkr bérletdíj és minden négyhásas egy sor után
számítandó 4 pkr beküldése mellett közzétételnek.

A lap szellemi érdekeit illető közlemények a szerkesztőséghez, az anyagi ügyeket tárgyzók u. m. előfizetés, hirdetések, reclamatiók sat. a kiadó hivatalhoz utasítandók bérmentesítetten.

SZÉTEKINTÉSEK

Kolozsvárt, oct. 5-én.

(D) A legutóbbi lapok legnagyobb mértékben a stuttgarti és weimári látogatásokról értekeznek; s a németföldi sajtó a mennyire meg-hökkenve érezte volt magát, az előbbi, annyira vérmes reményeket köt az utóbbi találkozáshoz.

A weimári találkozást Napoleon egy nevezetes kudarcának tekintik; s lehetne is annak tekinteni, ha a mostani orosz császár atyjának mondhatni makaesszával bírna.

S bizvást, ha ezen találkozást Miklós császár adta volna fölséges uralkodónknak, azt egy pi-quanté gúnyul vehetnők Napoleon nem legitim szerepére, miután a császár a frankok uralkodóját, mint rokonát, el nem ismerte.

Azonban Sándor császár szelidebbnek ismert jelleméből inkább azt magyarázhatjuk, hogy a Napoleonai találkozás túlerjedhető hatását, a weimári találkozással ildomosan egyensúlyozni akarta egy részről, míg más részről Ausztria dignitása elismerésének adta tanujelét ezáltal, mintegy kiemelve, hogy habár külön vélemények voltak újabb időkben a kétészaki hatalmasság közt, azon legitim jogok, melyek Európa egyensúlyában Ausztria igényeit biztosítják, az orosz császár semmi demonstratioja által kétségbe nem foghatatni.

Meggondolva az orosz és Ausztria közti difficultásokat, ezen találkozásnak az ildomos-ságnál még több alapot is tulajdoníthatni, s aligha nincs jövője a journalistika azon gyanitásának, hogy ezen találkozások az európai béke érdekébeni eredményekért tervezetnek, s a főhatalmak egyetértése folytán a sorkatonaság számának csökkentése által, a státusok financiaiális sebeinek orvoslása szándékoltatik.

Ha ez a cél, az csak idves leend a polgár-zatban, mert a nagy hadsereg-tartásnak nemcsak azon kedvelten visszahatása van, hogy az állambudgettet nagy kiadásokkal terheli, de visszahat az a műiparra és agriculturára is, a mennyiben százezerek keze elfogatván a mun-

kától, a birodalmak productioját milliókkal csökkenti.

Éppen e csökkenése a productionnak, s folyama a magas kiadásnak, elvégre mulhatlanul az államok kiszegényedését eredményezi, természetes és logikai egymásutánál.

Az idő megfajti, ha vajjon nem ok nélkül tartunk mi is az optimistákkal ezen találkozá-sokban, melyekből reánk ugyan nagy eredmé-nyek vissza nem sugározhatnak, de a biztos béke s az állam menekülése a deficitektől általános eredmény lehet mindnyájunkra, mint kö-dös nehéz lég után a tiszta idő.

Különb a weimári találkozás alkalmával egy kisse a mi kis Erdélyországunk is egy privát kérdésében aligha nincs némileg érdekelve.

Tudjuk, hogy muzeum-egyletünk ideigle-nes igazgatója éppen a napokban érkezett Bécs-be ő Felségénél az egyet szabályainak megerősítéséért esekendő, s miután ő Felsége a fő-városhól eltávozt, s újabb hírek szerint visz-szajövet még előbb Ischlbe mulatand, aligha a mi szelid tudományos kérdésünk tárgyalása egy kis időhaladást nem szenved.

De ha ez a weimári hírrel összefüggésbe hozható, az ugyanazon találkozással kapo-solatba hozott békés hírek, muzeum-egyletünk, mint a békés haladás egyik legszebb emlékére nézve, kérdésen kívül az uralkodó Főlség ked-vező véleményét egyszersmind csak inkább fogják biztosítani.

A DUNAFEJEDELEMSÉGEKKEL VALÓ KERESKEDEÉS.

A kereskedéssel foglalkozók meg, az iparúzők figyelmét méltán vehetik igénybe oly tartományok, melyek határunkhoz leg-közelebbek levén, fekvésük, helyzetük-nél fogva mintegy hivatva vannak, egye-nesen az erdélyi kereskedeés uradalmává válni.

Oláh-, s Moldovaország — az első Brassó csatólja kereskedelmileg Erdély-hez, mind a kettő pedig eddigelő a Duna-gőzhajózás által van fűzve az egész biro-

dalom iparához, — nem csak első állomá-soknak tekintendők, melyeket a Dunán le-felé vagy a rossz országutakon keletnek tartó kereskedeés fölkeres: hanem a körülmények s viszonyok állása józan megíté-léséhez képest valóban az egész ausztriai birodalom keleti kivitele legnagyobb részé-nek ábsorbeállítására nagyon is alkalmasak. A háboru eventualitásai miatt a Dunafej-delemségekkal való kereskedeés szenvedt ugyan, de az ausztriai elfoglalás a nyugat iparterményei oda hozatalának szükségessé voltát nagyon ébresztette. Mily jelenté-keny s fontos fejlődhetik még az oda-igvaló kereskedeés, nem csak Erdély ré-gibb kereskedeés története bizonyítja, ha-nem bizonyítja a roppant szállítmányok a Dunán, melyek e folyam fölzsabadítása óta napoként nagyobb szerűek lesznek. Ha te-hát a kedvező körülményeket — melyekben Erdély minden más tartomány előtt a szom-széd fejedelemségekkhez áll — fölhasználni, a kereskedeelmi területet az érintkezés fegy-vereivel meghódítani és tartósan elfoglalva tartani akarjuk: úgy a kereskedők erélyes iparkodásai egyedül nem elégségesek e cél elérésére, hanem szükséges, hogy az iparosok az elfogalandó piact állapotát, viszonyait és... szükségleteit jól ismerjék.

Mert különösen megfontolandó báná-s-módot igényelnek kereskedeés közlekedés-ben oly tartományok, melyek a földmü-velés legprimitívebb bilincseiben részben hevernek, melyekben a szállítmódor még oly alacsony fokon áll, miszerint a föld montanistikai kiaknázása a fáradságot meg nem érdemlőnek tetszik, hol a pa-rasztaban bízni nem lehet, a munkás ügyet-len, hol egy nemzeti közép-osztály ismer-telen dolog, s csak a bojárak képesek némi jólétet kifejtetni. Ha tehát Erdély köz-vetlenül, — s Ausztria közvetve — e pia-czokon kereskedeés tekintetben megszilár-dulni kíván, mit igen könnyen ki is vihet: úgy megfeszített erővel, kell hogy az oda-való kivitelhez mentől előbb hozzálasson;

kell, hogy a szomszéd fejedelemségek irá-nyában magától a természettől nyert állá-sát nem csak felig, mint mostanig történt, hanem egészen, s teljes mértékben oly formán fölhasználja, mint ezt más nemze-tek sokkalta kedvezőtlenebb körülmények között teszik.

A birodalom, de különösen Erdély, s iparosai a szomszéd fejedelemségekben oly piactot szerezhetnek, a hol erőteljes igye-kezet, s a kereskedői érintkezés főkélléke: óvatos tevékenység mellett, igen sokat nyerhetnek. Am akédesedem itt a félíg-le-mondással szinte egyértelmű. Ha az illetők kezöket zsebbe dugva, addig várakozni akarnak, míg az égető szükség-gé vált erdélyi vasut végkép-pen meglesz, s a költséges — régi közle-kedési utakat fölhasználni elmulasztják: akkor bizony egyfelől az angolok le fogják szorítani, vagy alig béerezteni a későbbben érkezöket; másfelől pedig a védvámegyleti iparosok meg fognak fészkelődni az oly köz-zel kiviteli piacton. Tudva levő dolog, hogy Jassy németországi tökepenzesek pénzéből kap bankot, s minthogy a fe-jedelemségek, s a védvám-egyleti piactok — nevezetesen Lipse — között igen je-lentékeny közlekedési mozgalom áll fenn tényleg is: tán nem tévedünk, ha mond-juk, hogy az érintett bank helyrejtötte e-mez összeköttetéseket csak megerősí-teni van hivatva.

Természetes, hogy akár a birodalmi, akár pedig az erdélyi kereskedeés valósá-gos lendületet csak úgy nyerhet az ipartól s a mesterségek üzletétől, ha ezek a czéh-kényszer alól fölzsabadítatnak és az iparos fejlődés a semmi ál-tal nem akadályozott mozoghatás stadiu-mába léphet. A verseny által gyakorolt buzdítás szaporább, s jutányosabb produ-ctiora fog vezetni és ugyanaz az árut kivi-telre alkalmasabbá fogja tenni. A z ipar-megszorítás-szulte károkranezt

ALADÁR.

Eredeti beszély.

Gr. Bethlen Zsigmond-tól.

IV.

(Folytatás.)

„Drága Ilon! szent frigyünk megkötése napja emlékére, legyen boldog férjedhez inté-zett első szavad bocsánat. Bocsáss meg, hogy tudtam kétkedni legkevésbé is hűségben. Irántadi hő szeretetem szenvedélyessé leve, de most már örökre enyém vagy. Esküszöm, hogy soha többé a féltékenység legkisebb szikrája se fogja nyugalmunkat háborgatni.“

„Kedves Aladárom!“ s egymást ölelték. E jelenetet a számos, diszes vendégek ér-kezése szakította félbe; a pompás ebédet fényes tánczvizgalom követé Halmi bárónénál. Hangzott a zene világos viraditg. A vizgalom vége felé Geiza Ilonhoz közeledék.

„Ne nehezeltjen, ha e vigságok közepett komoly dolgokról akarok kegyeddel szólni, de itt az indulás órája, s minél előtte búcsuznám, meg kell könnyítenem szívemet. Tudja, meny-nyire szeretem Aladárt, és hogy mennyire be-szülöm őt, Ilon. Épp ez jogosít arra, hogy ne-jének fölfedezzem, mikint Aladár annyira sze-reti, hogy az szenvedélyes féltékenységgé fa-julhat, azért legyen őrangyala, s igyekezzék ezen hibájától őt megorvosolni, mi egyébként el nem érhető, hanem egy oly gyöngéd nő sze-rete által.“

„Köszönöm önnek tanácsát, de remélem, nem lesz követésére okom.“

„Adja az ég! Ha mégis keserűség volna ön-re mérve, töltsön azt bizalommal, s jusszon eszé-be, hogy van a távolban egy barátja és barát-néja, kik bármikor is készek önnek segélyére sietni. S most isten önnel, Ilon.“

„Isten önnel, barátom!“ kezét szorítva tá-voztak, Geiza könnyűt szívvel, hogy emlékez-tethet a békévetkezőt vesztélyre. Ilon boldo-gon azon hitben, hogy barátja vészjóslata bé nem teljesülend.

Régi 8 órakor két igen csinos utazó-ko-csi állott meg Halmi báróné laka előtt. Ér-zékeny búcsú és a szülők kölcsönös áldása után, a két kocsi ellenkező irányban távoztak. Bár ha egyszerre monda is ki a két par, a holtmíglan nagy szavat, együtt vadtak menyezőjük nap-ján; mégis mily különbözö jövő volt reájuk nézve a sors könyvébe írva.

V.

Két év telt el a legnagyobb egyetértésben s boldogságban, minden évben a két fiatal ház-pár egymást meglátogató. Ilyenkor a legszebb idöket tölté a két család, melyek mindegyike egy-egy sarjadedekkel szaporodott. Ilonnak u-gyanis fia, Margitnak leánya született. Már elő-re örültek azon boldogságon, hogy e két gyer-meket majd egyesítendik, s azzáltal a két csalá-d még szorosabb lánczokkal összekötődik.

Geiza örövendt, hogy jóslata mindedig-be nem teljesedett; Ilon pedig annyira kéjma-moros volt, mikint ilyesmí nem is jutott eszé-be. De végre neki is átkelle látnia, hogy a bol-dogság rózsája nem mindenkinen nyílik örökké, a rózsá elhervad, a boldogság elmúlik.

Az igaz szerető szívnek nincs nagyobb gyötrelme, mint ha félreértelve, tiszta sze-retetében kétkedünk. A boldog Ilon nem is kép-zelte, mennyi kín, mennyi gyötrelme, mennyi

bánat vár reá. A helyett, hogy az igaz szere-lem kéjében élje napjait, a féltékenységgé vas-karjai fogják nyomni szelid, gyöngé vállait. A legutóbbi szeretést is félreérték. A féltékeny érzet, mint puskapor ereje, lappang; de mihe-lyt lobbog, ront, tör, pusztít mindent, mi útja-ban jut. Aladár féltékenysége nyugalmában szunyadozott, míg, egy nője által ejtett e-gyetlen szó, képes volt a kételyek tömegeit fölkelteni benne, s ez mint a hegyekről lezu-hanó hógomoly, perczenként nöttön-nött.

Egy véletlen szó adott kezdetet Ilona határ-talan szerencsetlenségére. A legártatlanabbul dicsérté meg gróf Tornyai egy tánczvizgalom-ban. Rögön kocsiját rendelé Aladár és menni készült.

„Kedves Aladárom!“ ne siess, lásd oly jól mulatom magam, éppen egy francia nyégyesre vagyok föl hiva, s nem akarám tánczosomat megsértetni.“

„S ki a tánczosod, ha szabad kérdenem?“ Gróf Tornyai“ mond Ilon egész ártatlan-sággal. „Ő idegen, nem igen lenne illő őt tánczos nélkül hagyni.“

„Asszonyom, ön rögön követni fog!“ „Aladár! mi ez?“ mond Ilon mehökkenve. E perczben megzendült a zene. Tornyai kö-zeledett.

„Grófnő! ígérete szent, együtt lejtendjük e négyest, szabad karomat ajánlanom.“

„Bocsánat uram! férjem menni készül s ne-kem követnem kell.“

„Remélem, nem leszesz barátom oly ke-gyetlen, engemet ily kellemes négyestől meg-fosztani.“ Mond udvariasan Vargyasihoz for-dulva, s feleletet se várva be, gyöngéden ma-gával voná a remegő Ilont.

E négyes mind a két félnek gyötrelmetel-jes volt. Ilon vette észre férjében a most föllob-banó féltékenységet; érezte ártatlanságát, fájt

Aladárnak irántai bizalmatlansága. Oh! mert nines ennél nagyobb kín, gyötrelme, mint fél-reértetni, félreértetni attól, kit szeretünk.

Tornyai Arthur, mint nagyvilágban jártas, udvarias fiatal uracs, bókokkal akarta magát kellemessé tenni, mikre Ilon mosolyt erőltetett; pedig alig tudá zokogását elfojtani. Aladár ar-gus-szemekkel kísérté minden mozdulatát Ar-thurnak és Ilonnak, a hajlongó bók és az azo-kat viszonzó erőltetett mosolyok, irtóztató kí-nokat okozának nékie. A hányszor a tánczfo-lyamatban kezeik érinték egymást, mindig sze-relem nyilvánította közszorilást vélt látni, ha Ilon tánczosára volt kénytelen tekinteni, sze-relemittas sugárokat vélt neje bájos szemeiben észrevenni. Így gyötírté magát a féltékeny em-ber, de nemcsak magát, hanem azt is, a kit félt. Mert hisz épp annyit, talán többet szenved-tett szegény Ilon angyal-tiszta lelkel, mint lő-vén a bűn legesekélyebb árnyékától is. Végre a hosszas négyes béfejeztetett. Tornyai udvari-asan vezeté tánczosnőjét férjéhez.

„Holnap, ha megengedi nagyságod, tisz-teletemet fogom tenni.“

„Az bajosan történendik meg, minthogy reggel indulunk falura.“

„Hogyan?“ bámulá Arthur, „gondolom a fársáng végeig szándékoztak itt mulatni. Igen szomorú volna kedélyes társaságukat nélkülöz-nünk.“

„Sürgös dolgaim kénytelnek távozni, s nöm követni akar“ mond komoran, és sulyt vet-te e két utolsó szóra.

„Isten önnel gróf!“ búcsuzék szomorú han-gon Ilon. De e bánatos hang nem a hátraha-gyandó emlékek vagy mulatságok következmé-nye volt, hanem férje, irántai bizalmatlanságá-

életansabb példát alig lehetni föl, mintha az osztrák kereskedőknek a Dunafejedelemségekkel való kereskedését tekintjük. Ha e tartományok növekedő fogyasztási képességét nézzük, úgy fogjuk találni, hogy ott az ausztriai kereskedés „relatív” leverőleg csekély, s hogy a Dunafejedelemségekkel való közlekedés utolsó években „absolute” is csökkent, míg az ott eladott angol portékák ára két millió pftnál többre hágott. Legtöbb kárt szenvedtek e miatt az erdélyi iparágak, nem különben Alsó-Ausztria, Morva, s Csehország iparosai is. Nem tekintve a gyarmati termények odavitelét, melyet Ausztria egyáltalán nem eszközölhet szemben ama könnyűséggel, a melylyel a szomszéd fejedelemségek részint az azokat termelő országokból egyenesen, vagy pedig angol és francia hajókon kapják: Ausztria ott még a vas, szövet, s egyéb fonadék-áraknak való piactól úgy szólván merőben veszítette el. Bel-skülföldi versenyben való hiány volt az oka, hogy a belföldi iparosok az egyszer megállapított árból semmit nem engedtek; ez volt egyszerűen az oka, hogy a birodalombeli ipar a külfölddel egyenlő lépést nem tartott. A következtetés nagyon is mutatkozott a finomabb árúknak való piact legnagyobb részének elvesztésében, melyet Angol- s Franciaországnak, Svájc-nak s a védvámegyleti tartományoknak átengedni kellett. Az alább megnevezett három ország áruí—igaz—a birodalom területén keresztül voltak szállítva, ám a keresztülviteli közlekedés (Transit) csak a szállítási üzletet élénkíti, s nem hagy a nemzetjólétben soha oly nyomokat hátra, mint midőn oly áruk benn az országban készülnek, melyeknek anyaga szintén benn az országban terem. Ausztriának kivétel a szomszéd fejedelemségekbe jelenleg ruha, köpönyeg, mellényszövetek *) s egyéb kézműipar-cikkkek teszik csak, s habár ezekkel a piacon most uralkodik, mégis felhetni, hogy konsolidált viszonyok, s e tartományok kereskedési s jogfogalmi állapotában remélhető nagyobb rendszere mellett a védvámegylet e tekintetben is fog versenyezni.

Nem tagadhatni ugyan, miszerint a birodalomnak még elég iparterménye van, melyek jósága s jutányossága más országok versenyzését egyelőre lehetlenné teszi: csehországi üvegkermék, porcellán s egyéb kőedények, olcsó bronce s ugynevezett kurta portékák, lámpák, gyuszerek.

*) Erdélyből legfőként bőrkészítmények és szőr.

rek, shawlok, fez, kocsik, s papírneműek keresett cikkek a fejedelemségek nagyobb városaiban s a közpiacokon, melyek minden versenyzési kísérlet dacára még most is tetemes számokkal följegyzék a birodalom kiviteli rovataiban.

Ezen elősorolt cikkek mielőbbi felhasználása segélyével a cserben hagyott területet megint elfoglalni igyekezni: az lenne a főfeladat, melyet iparosainknak a szomszéd fejedelemségekre nézve nagyon is ajánlani kötelességünknek tartjuk. Keresetviszonyaink merő átalakulásának küszöbénél állunk. Az iparszabadság útján elérkezendő még a vámok alább szállítása által gyamolítandó bel-verseny az ország ipar-üzletébe új életet fog leheleni talán, mely azután a kivitelre is jótékonyan fog hatni. Addig is kérdésben forog oly természetű kiviteli területnek megvédése, mely veszélyben forog, mielőtt a közlekedést, s érintkezést bár egy percig lankadni engedik.

Y.—Z.

A kolozsvári keresk. és iparkamara f. év august. 22-kén tartott r. közgyűlésének JEGYZŐKÖNYVE.

(Hivatalos kivonatban.)

Elnök: Kőváry L. alelnök: Jegyző: Gáman Zs. titkár.

A m. helytartóságtól véglegesen jóváhagyott kereskedő-társulati alapszabályok leérkezvén, azok elfogadására a kolozsvári kereskedő-társulat is felszólítandónak határozatott, miután 1838-ban kelt szabályai az 1852-ben életbelépett kereskedelmi utasítással sok tekintetben összeütözköznek, s e szerint korszerű módosítást igénylenek. Egy uttal felszólítatnak azon helységek kereskedői is, a kik a társulatot még meg nem alakíták, hogy ez iránti intézkedéseikkel siessenek.

Kereskedelmi minster ur ő exciája felhívására a kamara elhatározza, titkárát a Bécsben f. hó 31-kén megnyilandó nemzetközi statisztikai congressusra felküzdeni.

A bécsi gazdasági kiállításra gr. Mikó Imre ur önmagának, valamint Fröhlich Frigyes és Antal Mihály uraknak odaitelt dícsérő oklevelek kézhezjuttatás végett átküldtek az erdélyi gazdasági egyesületnek. A brassói kamarakerületben lakó két kiállító oklevele hasonlólag átküldetett a brassói kamarához.

A cs. kir. m. helytartóság tudatá, hogy a cs. kir. m. kereskedelmi minsterium szigorúan tiltta az arsenik-tartalmú légyvesztő papirokka kereskedést. E tilalomról a kerület kereskedői értesítettek.

A temesvári kereskedelmi kamara kérésére

dést tesz: minő törvényes határozmányok vagy szokáson alapuló eljárás van e kerületben azon helyekre nézve, a hol föleskelte árú-alkuszok nincsenek alkalmazva? Miként kezelendő ily helyeken a zug-alkuszok ellen hozott tilalom? Válaszolatot, hogy a kamara felfogása szerint, ily esetben törvényes tilalomnak helye nem lehet, miután az alkuszi foglalkozás nincs tételekhez kötve.

Dicső-Szent-Mártonról két kereskedő folyamodik, hogy ott több kereskedőnek megtelepülési ne engedtessek meg, miután ez csak a meglévő kereskedések romlását okozná. Figyelmeztetvélőnek az 1852-ki ideigl. utasítás 2. §-ára, a mely világosan kimondja, hogy ily ok miatt jogos üzleteltől senkit sem lehet elzárni.

Az ausztriai cs. kir. fő consulság Párisban, a birodalom ismeretértartozó gyűteményét szaporítani ohajtván, kéri a kamarát az e tekintetben megjelent s megjelent munkák megküldésére, egyuttal ajánlja szolgáltatást, ha azzal a kamara céljainak elérését segítheti. E kérés teljesítésére szives készséggel egyez a kamara.

A vizsgálatra beadott pénzalapok közül elfogadott Baruch Jeremiás, m. vásárhelyi szeszgyáros 8000 pftól szóló alapja; ellenben hiányos bizonyítványai kiegészítésére utasítottak K. J. kereskedő K.-Fejervártól és F. J. kereskedő Algyógyon.

A cs. kir. megyei törvényszékek közlebről jegyzőkönyvre vették a következő tözszimeket:

Bogdán Istvánszöv. keresk. Kolozsvárt. Wegscheider Fer. v. k. Offenbányán és Kalkovics Ilyés v. k. Topánfaiván.

NAGYVÁRADI BORASZATI EGYLET.

Folyó július 22. Nagyváradi és vidékének szőlőbirtokosai rendszeres ülést tartának, melyben egy borászati egylet megállapításáról hoztak határozat, melynek feladata legyen az ottani bortermelést tökéletesíteni, az egyedáruskodás alól felmenteni, s a termelést főként a vasut létesítése folytán, a külfölddel közvetíteni.

A társulat 150.000 pftint alapítókével fogja megkezdeni működését, és 1500 száz pftintos részvényre lesz képviselve, de egyelőre csak 800 részvényt bocsát ki. Minden részvény tíz százalékos részletben hatheti időközben leend kifizetendő, s miután egy ily részvény aláírása iv szerkesztőségünkhez is megküldetett, azoknak érdekéért, kik ezen ajánlatos, s ok-szerű ügyvitel mellett illő osztalékot is igénylő társulat tagjaivá, szerkesztőségünknek

aláírni akarnának; valamint más részről egész olvasó közönségünk érdekében eszmébbresztésül, itt alább közöljük ezen egyet előírját, a mint az hozzánk beküldetett.

„Azon termékek közt, melyeket hazánk föld felmutathat, legszebb jövőddel látszik birni a bor. Hivatva van ez, hogy ne csak a belföldi fogyasztásban vivjon ki minél terjedtebb tért, de foglalja el a világkereskedelemben is a helyet, melyt őt illeti.

S éppen e jelen időszak erre legkedvezőbb. A bortermő növény, melynek csaknem kizárólagos honja Európa, s melyet amaz új világrész is csaknem egy magát nélkülöz, — a nemes szőlő az utóbbi években, s Európának éppen a világlégyszertáráig leginkább fódózott részeiben átalános veszély által lön megtámadva. Sajátságos kör semmisítette meg több év szüreteit, s üritette ki a kereskedelem rak-tárait.

Ez időkben önként fordult a szem Magyarországra fel. Ez ország az, mely szőlőültetm-nyeinek terjedelmére, s borkészletének mennyiségére nézve Franciaországgal ha tán nem is egyenlő vonalban, de bizonyosan mindjárt az utána következő sorban áll. Innen várhatja a kereskedelmi világ a naponként érezhetőbb hiány pótlását. Innen reméli a borkereskedés élénkítését, s — ugyszólvá — megfátaltatását.

Nem volna-e tehát bűn, bűn magunk és hazánk ellen, tétlenül hagyni elröppenni e kedvező pillanatot? Nyujtsuk ki karainkat a kínálkozó alkalom után. Ragadjunk kerekébe a kereskedelmi mozdonyt, mely bennünket egészen hazáink küszöbéig maga jó felkeresni.

Volt korszak, mely mindenből aranyat törekedett előállítani. E korszak utóhangja volt az, mely hazai boraink egyik legjelesbikében is aranyat hirdetett rejteni. Igen, arany van a borban, de a munka és ügyesség, az értelem és becsületesség lesznek képesek, s fogják is azt ebből kihozni.

Eddigi borászatunk körül leginkább két tény az, melynek valósága kétséget nem szenved. Egyik tény, miszerint a bortermelés hazánkban koránt sem áll a tökély azon fokán, hová azt a tudomány és gyakorlat más természetű országokban felemelte. Másik tény, miszerint a termelő nálunk éppen nem kapja meg, nem-hogy azon árat, mely a külföldi termelőt oly dusan jutalmazza, de még csak azt sem, melyet a munka és szorgalom szerényen követelhetne.

Az évnek minden részét dolog és szorgalom között töltve; terményében legtöbb veszélynek kitéve; a betakarítás után legtovább várva; a már kész termékben is még évek gondoskodásának tárgyát találva: étés munkát a szőlész. S midőn jutalmáról van szó, egyedárus szükkeség szabja meg azt számára. A költség és munka övé. A haszon, a kétszeres és többszörös haszon, a nyereszkedő vevő és kimerő.

E nyomás alól a termelő osztályt felszabadítani, s ez által az okosabb, és nemesebb bortermelés gyarapítására hatni; másfelől pedig nyereségre számító kereskedelmi üzletek útján a vállalkozókat anyagi haszonban részesíteni, ez az, mit céljaul jöelt ki társulatunk is, midőn Nagy-Váradon borászati-egyesület alakítását határozta el.

Nagy-Várad maga 2117 catasteri hold területű, alkalmas talajú, a legnagyobb részben igen kedvező fekvésű szőlőhegygyel bir. Van-nak feje és veres borokhoz egyiránt alkalmas

Fatökeken ülve, csendes borozással Beszélgetni: mi hír van a nagy világban.

Midőn kint öreg csend van, a zúzos szellő Lengetni se bírja a vékony galyvesszőt; Csak kint egerésző kis pumi kuttyja Ugatja a gátra szúrt madárjlesztőt.

S Estyinek nem volt még ilyen kedves napja, Örömeiben nagyra nőne a szakala: De ő neki niucsen csak porge bajusza, S azt keni hegyesbre, s fénylik minden szála.

Tudta a jó pap, hogy subája újában Egy kis furulya van, s egy imádságos könyv; A hordók homlokán egy-egy vésett kereszt, S mindemellé szemén egy fényes örömköny.

S mily sebes hire ment egész vidéké, hogy Már a plébános ur is meglátogatta! Vele egy tálból ett, és egy pohárból itt! S őt a jövő nyárra munkának fogadta.

S mindezzel Estyinek nő jó híreneve, Mert már becsülete nagyobbra nem nőhet: Ő a falu hire, Kutyfalva öröme, Űgy hogy már nótába fogták, szedték ötét.

— S tavaszig így iszik, s ül a tűzhely mellett, Csendesen borozgat, énekel, futyörész, — Száritott diófalomb-halmon heverész, S tavaszkor újra ő lesz a: dologvitéz. —

1) Az ivottat, evettet kivétel nélkül ily összevonva használják.

1) Egy plébániához éppen több helység is tartoz-ván, kettő, három, négy is: a szomszéd falubeliek mindnyájan egy faluba mennek misét hallgatni, — s ha káplánja van a plébánosnak, vagy egyike, vagy másikba feloszlának.

1) Az ivottat, evettet kivétel nélkül ily összevonva használják.

1) Az ivottat, evettet kivétel nélkül ily összevonva használják.

nak ily különös bizonyítéka. Tornyai utánok ki-álta: „Rövid nap meglátogatom önöket Zöldpa-takon.”

„Látogasd meg az ördögöt” dörmögé ma-gában Aladár.

(Polytájuk.)

BODOR ESTYI

LISZNYAI KÁLMÁNTÓL.

(Vége.)

S sok ily mindenféle borban fött varázs-irt Tartogat bögrékben a föld alá ásva: S ingyen adja mind ezt, — lám milyen jó szívű! Másokon segítni megrögzött szokása.

S lám, itt sem szűköt ő hasztalan henyélni, Foglalatossága az ország és faragás: Veresgyűrűgéből pipaszárszúrkálás, Mosókósr-fonás, búzamérő-rovás.

Faedényt vaj, metszgel, — somfabotot csinál, S más több apróságot, s csekélység az ára: Hogy pénzmagra tegyen szert, elküldi egyik Jó ismerősétől a betivására.

— Folszított tűzhelye soha ki nem alszik, A venyigelángot ingújjával szítja; Éjjel-nappal égő tűznél lelik mindig, S ő senkit sem szid mást, csak a tüzet szítja:

Ha nem akar égni, — s az egész világra Haragszik, azt hiszi, s kárhözlatja tettét Ha ekkor idegen vendég talál jöni, S hallja a sok lánggal égő teremtetett.

Gyenge oldala az egyedül-tüzelés, Ugy szeret tüzelni, tűznél üldögelni:

A piros venyigeláng lobogásából S szikrapattogásból jósolni, mesélni.

Imádja a nótát: éjjel-nappal danol, Legfőbb mulatsága dallás, futyörész; S ha olykor elmerül a világ folyásán: Órákig melázó némaság, tűznézés¹⁾

A bort is imádja: mégsem részeg soha, — A gyenge mámor, mond, tündéri vidámság: Mint a virág rügye, mint a fa hajtása, Oly örzeni való friss öröm, boldogság.

S az ily édes mámor perczenétén mindig Sebesen üti ki a leglassabb nótát: S a nótá végére, kezét tarkón tartva, Ilyen forma furcsa hosszú hangfarkat ad.

Saradinadinadinajtinadinadanom! Hajarinitinirinahajadinajranom. 2) Ott fenn a gádorban Bodor Estyi mulat, Mondják, végig futván hangja a határon.

Bóbítás nótának hívja az ily nótát, Hogy a pipékétől tanulta, azt mondja: S eme sivőrvő bús dinomdánomba Vagyon eltemetve a legnagyobb gondja.

S — menjen arra bár ki, erővel behívja, Kivált ha a kántor hazafelé ballag:

1) Önkénytelenül előidézi a hallgatagságot, melá-zást, ha az ember a tűz parázsát, szikrázását, lángolá-sát nézi, s a szikrák pattogását, vagy a mint mondani szokták, a tűz ropogását hallgatja.

2) Közös szokás a mulató palóczelegényeknél az ily dinomdánomozás, s némelyik igen ügyesen tud, szá-zféle hangjelesekkel s változatokkal, — s ezt a nótá farkának hívják, — s ugyhiszem ez hason kategoriába jön a német jüdlirózással, mit a német utcasu-hanezok, mindig egy dal éneklése után kezdenek rá-

Az elmulhatatlan szomszágú kántor Az Estyi borától leszen hullócsillag.

S ha soká nem akad vendége, ha más nincs, Behívja az útról a vén drótos tótót: Nem hogy tán fazekat, bögrét drótoztasson, De sőt inkább ő fou rá kortyokból drótót. . .

S egész kikeletig gyönyörűen iszik, Egy cseppig megiszsa az egész termését Se kisebb, se nagyobb nincsen otthon, hát mit? Nem nehezíti meg a szíve verését.

Szörnyen szereti a nótát, barátságot, S gyakran látogatják az özvegy menyecskék: „Eljöttök segítni nótát énekelni,” Szól, ha így meglepi, „e szép piros feccék!”

„Itt hagynak azután! a hideg éjszakán, „Nem marad itt az sem, kit régen szerettem! „De a bíró fia elmásitá tőlem, — „S egynek sem marad itt a szíve mellettem,”

— S karácsonkor ide, bográcsos pörköltre, A melyet csak ő tud híresen csinálni: A mezei, a kis, s az öreg bíró is, S a nagy kedvű kántor is be szokott állni.

S néha napján a szent szomszéd-misé¹⁾ után Tisztelendő úr is erre veszi sorát, Err tévedt a vékony kigyós gyalogúton: S benéz s megköstölja Bodor Estyi borát.

S eltelik örömmel, ott látván a falu Tisztességeit, ily vidám barátságban:

1) Egy plébániához éppen több helység is tartoz-ván, kettő, három, négy is: a szomszéd falubeliek mindnyájan egy faluba mennek misét hallgatni, — s ha káplánja van a plébánosnak, vagy egyike, vagy másikba feloszlának.

szőlőfajai; sőt van némileg csaknem kizárólagos faja is, mely zamat és könnyűség tekintetében a kitűnő hazai borok között vívhatja ki helyét. Borait általában szeszesség jellemzi, mely messzebbre szállítást biztosan enged. S egy részről központjába helyezve az alföldi síkságoknak, és Erdélynek, melyek a borhoz fogyasztási piacokul szolgálnak; más részről a rövid idő alatt eddig terjedendő vaspálya által a világ-forgalomba is fölvéve: e város a bortermelés és borkereskedés előmozdítására annál inkább ösztönözve lehet, mert az különben is, csaknem egyetlen-egy gazdasági iparát képezi.

Ide járulnak még a vidéki helységek, melyek a nagyvárhoz jobbra hasonló helyzet mellett, csak közelben is mintegy 4500 catarális holdra terjednek. S mindezek is az egyesület működési körébe soroztatva, annak széles alapot nyújtanak.

Szerényen, de a tiszta szándék bátorságával lép fel azért egyesületünk hasonló célzatú társai közé: melyek már előtte uttorok valának, s nékie is alakzatot és zsinórmértéket kölcsönöznek. Bizodalommal hívunk fel mindenkit, s különösen Nagy-Várad és vidéke börtormelőit, hogy vállalatunkat elősegélni, s egyesületünkhöz részvényesekül csatlakozni buzgólkodjanak.

A hol államgazdasági és magánérdekek oly szépen olvadnak egybe; a hol egyes termelők jobblétének, és a nemzetnagyság megalkotásának előmozdítására egyaránt közreműködésről van szó: legyen szabad remélünk, miképpen felszólításunkat örömdetes siker fogja követni.

Kelt Nagy-Váradon, 1857. évi auguszt 13-án tartott ülésünkből. Nagy-Várad borászati egyesületideiglenes választmánya.

A kik ezen társulat részvényeseiül magokat beírni óhajtnak, méltóztassanak eziránt szerkesztőségünkönél intézkedni.

KÜL ÉS BELFÖLDI LEVELEZÉS.

Konstantinápoly, 1857. szept.

18-án. — Tegnap este a tengerparton, a hullámok zúgó zenéjénél egy hosszú sétát tevék, végig nézék a tenger tükör sima lapján, melyben a csillagokat láttam lengedezve visszatükrözni, s egy szép hallgatag költői est bájaitól lekenyereztetve, leültem egy sziklafokra, s elmerengtem, s ott ültem sokáig gondolat nélkül, de mégis nem egészen gondolat nélkül, volt egy, s az te valál imádozt távollevő hon, igen, a te szent képed megjelen gyakran előttem, s miért kell, hogy az keservvel töltse el lelkem, hogy az könyeket csaljon szemembe?! Megtudnám mondani miért, de hát miért keseríteném meg baráti szívedet. A szomorúság igen ragadó betegség, s nem akarva, hogy elkapd, hát inkább egy erőltetett mosolylyal fogom elleplezni keblem keservét. 10 óra lehetett midőn fölébredve, ébren álmodozásimból hazamentem, s egy szívarkát csinálva bodor füstök között éppen azon gondolkodtam, hogy jó lenne már nekem inni, midőn egyszer csak elkezd a ház velem táncolni, már nehogy megijedj, nem volt az egyéb egy néhány másod percig tartó földingásnál, mely reggel 6 órakor újból ismételtetett. Ezen kétszeri megrázkodása a földnek itten csekély vagy semmi kárt nem csinált, de nem volt oly szelid Brüsszán, (mint később tudók meg) hol szintén 10 órakor kezdődött, de csaknem egész éjjel folytonosan tartott, s több mint 30 házat ontolt össze.

A brüsszáni gyakori földingások arra látszanak mutatni, hogy az ősz Olymp titkos keblében egy tűzokádó hegynek elemei vannak elzárva, s nem lehetetlen, hogy egy szép reggelen meglátandjuk az eget támogató hegyóriást füstöltni, s tüzet okádni, a mi a közvetlen alatta fekvő Brüsszara nem lenne igen kellemes, de táj szépitési szempontból, egy lényeges kiegészítő része lenne Stambul isteni tájának. Képzeld ott a Mármora tópartján egy 8000 lábnaí magosabb tűzokádó hegyet, melynek lángtengere veresre festené a Mármora hullámain, melynek rémes visztükrözése Stambult bitorba öltöztetné.

No, de elég ábrándokról s a teremítő fénykörébe tartozó üres tervekről csacsogni, beszéljünk már valami okosat is, de olyan az ember, már nem elégszik meg, hogy itt a forró éghajlat alatt, ott a láthatáron egy fölséges havas van, melyre a tekintés is felhívásti az embert, melynek lege frissítő fagyaltot ad, hanem szeretne

belőle egy Vesuvot, Aetnát meg Isten tudja mit gyártani. De olyan az emberi szív, abba új vágyak adnak egymásnak kezét. Nem elégszik meg azzal, hogy a föld egyik legszebb pontján az isteni Bosphorus partján lakhatik egy bájos nyári lakba, hogy a palatánok árnyába álmodozhatik, hogy pillanatai egy tündérien szép tájon legelhetnek, hanem szeretné azt felcserélni egy kis kunyhóval a Hargita bércein, s a költővel felkiált:

A honba kis lakot
A lakba gyenge nőt,
Ki földérintené
Az árva szenvedőt.

Baka Ium.

Kolozsvár, sept. 4. (Selyempróbatétel.) Folyó hó 3-kán délelőtt tartatott meg a selyemtenyésztést tanulók közmegegyeztetése. — A tenyésztő a helybeli ev. ref. tanodában van föllállítva s a közmegegyeztetés is ugyancsak ott tartatott. — A tanulók száma 20 volt; kik közül 3 az oskolamesteri képezdében tanuló, leendő oskolamester, 3 más vallású, a többiek mind az említett oskolában hittudományt hallgatók voltak s így leendő lelkészek, kik annak idejében, hihetleg az ország különböző részeiben fognak állomásra jutni. — Különböző nemzeteknél mindmegannyi, úgy mondva, külön álló irodalom fejlődött a selyemtenyésztésről úgy ipari, mint kereskedelmi és nemzetgazdasági szempontból. Írtak nálunk is. — Most ez alkalommal mi nem akarjuk ezen tárgyat bővebben érinteni. — A főntebb említett közvizsgálatra vonatkozólag azonban megkívánjuk azt említeni, mikint nálunk a selyembogár-tenyésztésnek most még csak a kicsinybeni termelésnél van „jó védelem” értelme; tehát a népnél. —

Ha, például, szomszéd János bátya telke s majd a tagosítás után pedig a hegyesebb terméketlenebb birtokrésze körös-körül lesznek eperfa-ültetve, míg János bátya falamiájának ifju, erős tagjai a mezei munkát végzik, otthon a kis Bandi, meg a kis Fesus s meg az öreg nagy mámi sem eszik ingyen a kenyeret, hanem a selyembogár körül eltipegnek — lapognak s ha többet nem, de az adótkikerés; pedig az szegény emberről sok pénz. — Mikor aztán ilyen formán az egész falu s meg az egész ország megtanulja, hogy hogyan lehet az ember nálunk is adómentes s meg megtanulja, hogy a szorgalmatos gazda a házánál még a balhának is hasznát tudja venni; ekkor már a „jó” meg van ize-lintve; pedig csak ez kell, hogy aztán gátlatlanul elterjedjen. — Mikor már a jó elterjedt, akkor a Szerencse-istenasz-szony a nagyobb földbirtokosnál is parádét csinál a suhogó selymökötössel; — t. i. termékenyíthetlenebb és — majd időveltermékenyíthető sőt éppen termékeny földjét is beülteti eperfakkal; a nép ért hozzá, ha akarja maga tart selyembogarat; ha pedig nem akarja a nagyobb földbirtokos, kiadja haszonbérbe az eperfa-erdőt — jó drágán: éppen mint most a pesti „Hauser”-tessen, felépíti a nagy házat Pesten, másoknak szállásonként kiadja, ő meg van a — pénzzel.

Mikor aztán idáig juthatunk egyszer, akkor hát mi is csak amugy nézünk majd azokra a nemzelekre, kik csak akkor kezdendik a selyem-ábeczét, a mint mi is csak a minap kezdtük.... hanem — addig még sok víz le foly a Nagy-Szamoson, de még a Nádoson is s még a Békáspatakján is nagyon-nagyon sok.

De ha felhozzuk borongó képzetünkben a szobán forgó selyemtenyésztési közpróbatételt s ha még egyszer végig nézünk képzetünkben a szorgalmas tanító ur és becsületes tanítványok verejtékes homlokukon, élesen szögellik azokon lelkünk elé a tántoríthatlan akarat kinyomása, mintha mindeniken lángoló betűkkel írva volna „non est desperandum!” Szintugy pusztá szemmel olvashatja az ember a tanítványok arcáról ha én majd pap, én meg oskolamester leszek majd megmagyarázom én népemnek, hogyan lehet az ember adómentes s majd előadom én a nagyobb birtokosnak, mily mulaszthatlan magairán-

li kötelesség a népnek ezen pontban is segítségül, gyámolul lenni, előlmenni jó példával, ha eleinte resignatioval bár; semmi nagy, semmi üdvös áldozat és lemondás nélkül még ezen a világon meg nem fogamzott; s ha a földbirtokos, ha a nagyok elől menendnek s így ösztövelve, együtt téve nem csak termelünk nyers anyagot másnak, hanem a tehetős osztály termelésünket fel is fogja dolgoztatni, akkor megelégedéssel fogunk járni az eperfa-erdők árnyékában; s ha szintén azon árnyék vetéseink hátrányára nőnek is meg, még is üdvös, még is enyhítő leend az, mert, mind az olasz büszkén mondja „L'ombra del gelso è l'ombra d'oro” (arany árnyék az eperfa árnyéka).

Ezen ábrándosnak látszó hitünkhez egy esemény még közelebb hozott t. i. az említett, néhány nap előtti — dús eredményeiért szívesen szolunk fölé az elkényeszteltség szavaival — tehát, a közelebbi selyempróbatételén szó levén a selyembogár tojásokról, csekélységünk az éppen felelő tanítványtól kérdeznit volt bátor, ha a felelő egy nagy selyem termelő volna, hogyan küldene Pest vidékére egy néhány lat tojást; de feltéve, hogy a megrendelő bizonyos közbejött akadályok miatt rendeltével egy kissé elkésztett, az idő pedig jó tava haladt volna a melet napokba? A kérdés, körül-belől meg lön fejtve, — de... mint az egykori leendő ügyvédől kérdeztek hogy egy bizonyos menetű pert, melyet két czimen is megkezdhetne, hol jobb megkezdni? azt felelte, „legjobb nem perelni”... a szorgalmas tanár ur is, a föltett kérdés megfejtését befejezőleg megjegyzé, hogy „legjobb azzal nem késni;” mi hogy mind a tojásokkal, mind a főnnebb mondottakkal egy legyen: adja Isten! —

A kütizve volt jutalmakat, helen nyerték el és pedig 2 leendő oskolamester; 4 nyert 25 — 25 ezüst forintot; 3 pedig 50 — 50. — A haza nyert legtöbbet. — Volt szerencsénk látni a tenyésztő által termelt selymet, úgy gubókban, mint felvencselve.

r-f-s.

KOLOZSVÁRI NAPLÓ

— Frigyes Vilhelm gyalogezred második tulajdonosa boreoi lovag Bördölő János altábornagy ur, oct. 1-én 6 órakor, tüdőgyulladás következtében jobblétre szenderült, a Kr. Zeit. hozza ezen gyászírt azon utóttellel, hogy az alázatos és emberbecsű elhunyt halálának híre ottan általános fájó benyomást tett.

— Kinizsi István derék hazánkia, ki viszontagságos fiatalkorának több éveit töltte Angolhonban és Amerikában, hol az angolnyelvet alaposan megtanulta, most Kolozsvárra vette lakását, s a mint hirdetésünk közt is látható, itt az angol nyelvű órákat adni kész. Az angol irodalom nagy kiterjedése, s alaposága, valamint e nemzet világ a kiható kereskedése nyelvének ismeretét egyaránt hasznosá teszik, s így méltán ohajtodat, hogy a vállalkozónak minél több elfoglaltatása legyen fővárosunkban.

— A M. Futár szerkesztőségéhez Csikból ügyvéd Csiky Mózes ur egy 137 éves Csiki korszot küldött a Múzeum számára átadandót.

— Korizmic László, Magyarhon legmiveltebb gazdasza, a magyarhoni gazdasági egyet az uralkodó fölség által megerősítetvén, hogy országos szaeasának illő fokát elérje, mulhatlan szükségesnek véli, a vidéki gazdasági egyletek felállítását, melynek alapfeladatát a B. P. H. sept. 29. és 30-ik számában fejtegeti.

Ez igen idves eszmét hazánkra vonatkozólag a M. Futár is megpendítette, azonban csak általánosan szólott hozzá, míg Korizmic részletes eszmékbe bocsátkozik, s főként azon alapelveket állítja fel, melyek körül a vidéki egyletek hatáskörének mozognia kell.

Országos gazdasági egyletünk, hogy illő kihatással lehessen, szintén szükséges a vidéki gazdasági egyletek megalapítására közre hatnia, s ezen szükségesség érzetétől ösztönözve, Korizmic ur alapnézeteit az ily vidéki egyletek feladatáról, jónak véljük olvasóink tudomására juttatni.

Feladatokat lenne a vidéki egyletnek

1-szor. „A megye vagy vidék gazdasági állapotainak felismerése, leírása s kimutatása azon akadályoknak, melyek a mezei gazdaságot a megyében vagy vidéken terhelik.”

2-szor. „A megyében létező rendezett nagyobb és kisebb gazdaságoknak megismeretése.”

3-szor. „Gazdasági kiállítások eszközzése.”

4-szer. „Versenyszámításokat tartani, s ezeknél a legügyesebb szántó cselédeknek jutalmakat osztani.”

5-szor. „Elterjesztésre érdemes magféléket beszerezni, megpróbálni és kiosztani.”

6-szor. „Hatni a tagosítás népszerűsítésére s a takarmány-termesztés előfodására.”

7-szer. „Az egyesület erősbültével jelesebb himálatokat tartani, melyek az egyesület tagjainak állatai számára ingyen, másoktól ellenben mérsékelt hágatási díjak mellett vétethes-senek igénybe.”

(Vége következik.)

Előleges értesítés.

Csiszér Mihály orbai esperest ur, junius 27-kén kelt jegyzése szerint az erdélyi múzeumra nyolcz háromszéki ev. reform lelkész adakozott összesen 20 prtot, azj Kolozsvárt lakó t. cz. Pál József ur által a mai napon az illető helyre bé is szolgáltatott. Az ideiglenes bizottság tisztelt elnöke Bécsből visszaérkezével a szokott hivatalos muzeumi közleményekben név szerint is ki fognak ezen tisztelt hazafiak iratni.

KÜLFÖLD.

Egyenes weimári tudósítások szerint, az ottani találkozást, mind a porosz király, mind pedig a weimári nagyhg. (az orosz császár rokona) együttes működése hozta létre. E találkozás híre óta már is úgy látszik, mintha az összes európai politika kedvezőbb, még pedig éppen Ausztriára nézve kedvezőbb fordulatot venne. Így péld. a Dunafejedelemségek ügyére nézve a „Kreuz” azt mondja, hogy az unio létrejöttében már most egyetlen okos ember sem bíhet, s hogy a mellett egyetlen hatalom sem fogna neki hevülni; kár is volna, mondja ugyanezen lap — ha Poroszország ez ügy miatt, mely őt oly kevéssé érdekli, Ausztriával összeveszne. Mint látszik, már most Berlinben is németül kezdenek beszélni.

Midőn az orosz czár közvetlenül a stuttgarti találkozást után ausztriai császár ő Felsőgevel találkozik, helyzet uraként tűnik fel. A kérdés most az; hogy e találkozás a stuttgarti folytatása lesz-e, vagy ha ebben oly igények merültek volna fel, mik Európa békeségének nem biztosítékai, a weimári találkozás megszerzése e biztosítékokat? és ennél fogva figyelmet érdemel azon kérdés: hogy ez utóbbi találkozás eredményében III. Napoleon megnyugtatótát találandja-e?

— A francia lapok csak nem tudnak felhagyni azon természeti szokásokkal, miszerint lóhátról szónoklanak mindenről, a mi francia szülemény. Így Napoleon a stuttgarti néptől, a legnagyobb rokonszenvel „lön fogadva a francziák szerint. Holott a német tudósítások szerint az egész német fömegerben csak egy francia kiáltotta el magét. A németég pedig bámész-kodott, mint ilyenkor szokás és hallgatott szépen. Így „a Constitutionnel” szerint „Európa nem minden megindulási reszketésgé nélkül pillant Stuttgart felé, s a német aristocratia készen tartja magát, hogy haragját összevegyítse a franczia nép örömradiásaival, melyek a hét millió szavazat választottját diadalmenetében kísérsni fogják.” E szavakra ekként mordul a „N. Pr. Ztg.”: „Bárcsak már ezek a felhivatalos párisi lapok kissé más-ként tanulnának inni. Hiszen senki sem ismeri félre az ő császáruk nagy jelentőségét; nem szükség, hogy azt ő kiáltsák ki S ha mégis kikiáltják, legalább már valamivel finomabban, ha lehet.”

— Egy német lap tudósítója Bécsből írja, hogy látta másolatát azon jegyzéknek, melyet egy Bécsben hitelesített diplomata a stuttgarti összejövetelnél a két császár közt szőnyegre kerülendő „világ-ügyekről” összeállított. E jegyzék tartalma diplomatiai eredeténél fogva nem lesz érdeknélküli olvasóinkra nézve. A kérdéses ügyek a következők: 1. Angol és Oroszország közti kibékülés és egy francia-angol orosz szövetség kötése. 2. Intézkedések! Európa tökéletes kibékítése iránt. 3. Olasz kérdés: Nápoly, az egyházi államok, Szárdinia. 4. A Dunafejedelemségek egyesítése a porta védermalma és a három hatalmasság biztosítéka alatt. A jövődöbeli uralkodó választása. 5. A dán kérdés; német szövetségi reformok.

B. Mellékügyek. 6. Görög trónörökösödés. 7. Herat és India. 8. China. 9. Suezi csatorna. Mint láthatni, sa-

játszós orosz (például a cserkesz háború) valamint francia ügyek (pl. Tunis) abból kizárva. De Németország az 5 pont alatt úgy kerül elő, mintha mint 1807-en ismét alárendelt ország volna.

— Az indiai eseményekről végre tudósítások érkeztek Londonba, Bombayból aug. 31-ről, Delhiből aug. 12-ről keltek. A mennyiben rólok a távirat értesít, a következők. Lucknow aug. 2-án Nana Sahibtól be volt zárva. (A „M. Post.” magánlevelezője szerint Nana Sahib vízbe fulladt.) Nicholson jól megerősített sereggel egy napi járásnyira állott Delhiből, a megtámadás megtörtént legközelebből. Hav elnek még Cawnpore mellett van az ellenséget többször megverte, s több ágyút elvette. Ghelab Singh aug. 2-án meghalt. Egy bombayi gyalogezredet Nussirabadban lefegyvereztek; egy madraši lovasezredet is, mely vonakodott Bengáliában indulni. Középp-India csöndes. Lahoreban egy gyalogezred fellázadt, meggyilkolta Spencer parancsnokat; a lázadás aztán, legyőzött.

Elgin lord visszatért Minába. Canton folyóját és révét Seymour ostrom állapotba helyezte.

— A „Patrie”-től halljuk, miért történik a két császár első találkozása sept. 26-án, ez ugyan is 42-dik évfordulati napja a szent szövetségi szerződés aláírásának, és Napoleon Lajos, mint tudjuk, előszeretettel viseltetik, a történelmi adatok iránt. Sept. 26-ka 1815-ben volt, midőn Párisban Oroszország, Ausztria és Poroszország a szent szövetségi szerződést aláírták.

— Egy francia lap az angol-indiai sereg veszteségét tiszteket képp állítja össze: csatában megölt vagy sebben meg-

halt 5 tábornok és dandárvezér, 3 ezredes, 19 alezredes, 12 őrnagy, 42 kapitány, 79 hadnagy sat.

— A miniszteri „Globe” azon szomorú jelentést teszi hontársainak, miszerint határozott jobbra fordulás, a boszu árjának erősebb emelkedése october harmadik hete nem várható, csak ekkor érkezendvén az Angliából küldött erősítések első csapata a lázadás színhelyére. Egyetlen vigaszt abban találja, hogy az Indiába lassanként érkezendő sereg jó vezérekre van bízva.

— Nana Sahib kegyetlensége az angolok részéről is hallatlanszigi idézett elő. Neill ezredes Cawparneban főrangú brahmin szpoikkal suroltatta fel a vért a helyeken, hol Nana Sahib az angolokat lemészároltatta, minden brahmin mögött angol katonát állított kilencz águ korbáccsal, s a surolni vonakodót ütötte. A hindu vallás szerint ily szennyes munka a brahmin meggyalázása, — s hogy ez agyalázatot tul ne élje, Neill ezredes a munka után valamennyit felakasztott.

— Mint Párisból sept. 28-ról írják: „Hir szerint a Lucknowi erőd, melynek őrsége hasztalan várta a felmentő segítyt, a felkelők által bevétellett.”

Lucknowban a haderő mintegy 600 katonát számlál, tisztjei azonban nincsenek elegendő számban. Ezen ezredből csaknem minden nő és gyermek elvérzett Cawnporeban; de dacára ennek, a lucknowi őrség őtalma alatt 300-nál több nő, gyermek és más védtelen egyén állnak. Május 27 óta van e hős csapat az erőd falai közé bezárva; és a várost ostromló 20,000 lázadó tüzésége szakadatlanul röptetgi be reá a bombákat. — Remélik, hogy tán az őrség menekülhetett a bevétel előtt.

— Az oláhországi választások fenn-

akadtak! A választók névjegyzéke t. i. a netaláni reclamatiók végett közölteendő, de a metropolita a papi rendbeli választók névsorát nem akarja kiadni, azt állítván, hogy csak rajta áll annak megítélése, melyik pap odaváló ama névjegyzékbe, melyik nem? Az oláhországi kaimakám emiatt panaszt emelt a portánál, s a választások felfüggesztettek. Moldvaországban azonban végig akarják játszani a komédiát, s az európai bizottmány két tagja — Bulver és Basily — Jassyba ment, az ott egybegyűlendő divánnal közlekedésbe lépendő.

— A Dunafejedelemségből érkezett egyik magánlevél szerint: az unio melletti nagy majoritás egészen a forradalmi propaganda műve, még pedig azon férfiaké, kik ott a fölkelést 1848-ban is vezették. A terrorismus rendszerét most is oly szemtelenséggel és oly erőlylyel kezelik, hogy ezen a francia megyefőnökök is tanulhatnak. A porta azonban minden körülmény közt nem akar mondani, s levelező bizton hiszi állíthatni, hogy az unio, kivévén az administratio ügyeit, létre nem jövend, azaz semmi unio egy külföldi herceg alatt. Az oláhországi agitatio, a kormány nyílt aegise alatt, oly szemtelen volna, hogy azon Francia- és Oroszország képviselői magok is meghökkennek.

UJ POSTA.

— A „P. Lloyd” bécsi sept. 30-ki levele szerint ott jól értesült körökben beszélik, miképp a stuttgarti összejövettel egyik eredménye volna: az általános európai sereg leszállítás meghatározása iránti egyezség. Egy Párisban tartandó európai congres-

sus fogná ez ügyet rendezni, s a császári végzés kivitele módját meghatározni. E kérdés Weimarban is szőnyegre kerül a két keleti császár közt, s Ausztriának o részbeni kétsége mellett minden bizonytalansággal foglalkoztatni. A bécsi levelező fenntartással közli ugyan e hirt, de hozzáadja, hogy Bécsben annak alaposságát általános hiszik.

— A weimari találkozás még végbe sem ment, már az angol „Presse” lapnak egyik párisi levelezője jó forrásból azt akarja tudni, hogy octoberben egy német városban Ausztria és Franciaország császárai közt szintén összejövétel fog történni. A „Constitutionell” szerint e tudósítás ha valósul, nem kevesebb figyelmet fog gerjeszteni, mint a weimari napnak ujsága.

— A francia félhivatalos sajtó erőlködik megnyugtani a világot, azon jelentőség iránt, melyet a stuttgarti találkozásnak adni kell. Mindemellett is nem tudja az önhitt francia eltitkolni azon gondolatát, hogy ezentul minden francia-orosz beavatkozás által akarnak rendezni.

— Egyik bécsi lap párisi sürgönye a felől értesít hogy az Indiából érkező hírek igen komolyak; minélfogva az angol parlament legközelebbi egybehívása valószínű volna.

— Madridból írják sept. 23-ról: Számos republikanus kiáltványt foglaltak le, valamint azoknak szóló utasítást is, kik egy tervezett titkos társulatba kívánnak állani. Ennek következtében több befogatás történt.

Bécsi börze. october 1-sőjén. Erd. urbéri papir 78 1/2. Magyar urbéri papir 78 5/16. Nemzeti kölcsön 83 1/4. Arany darabja 4 fr. 57 1/2 kr. Ezüst 5 5/8.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: BERDE ARON.

HIVATALOS HIRDETÉSEK.

3188 p. sz.

HIRDETMÉNY

a földtehermentesítési kárpótlási tőkék kirendelése tárgyában.

A szászvárosi cs. k. kerületi törvényszék részéről ezenel közhírré tételik, hogy az erdélyi nagyfejedelemségi cs. k. országos földtehermentesítési bizottmány 1857 aug. 17-ről 6082 sz. alatt kelt jogérvényes felszámítási határozatát, K. Bányai Hollaki Ignác ur N. Halmágyi járásban, a sz. városi kerületben s alább megnevezendő volt földesuri birtokai után járó kárpótlási tőke s annak járuléka nézve, az utalványozási tárgyalások megkezdése végett, ide leküldötte.

Fel hívatnak tehát ezenel, az 1856 jan. 1. kelt s a Birod. Törv. Lap 7. számában közölt cs. nyiltparancs s a m. miniszterium 1857 apr. 8-án kelt s a Birod. Törv. Lap 77. számában közölt rendelethez 1 §-a értelmében:

1-ör. Azok, kik az elősorolt kármentesített jószágok vagy jogok iránt igényeket az 1853-dik évi május 29-én kelt, nyiltparancs főbirod. törvénylap 100. sz. engedélyéhez képest az 1854 augusztus végével lejárt egy évi határidő alatt bíróság érvényesítették, hogy az iránt magokat igazolják.

2-ör. Azok, kiket az idézett nyiltparancs engedélyéhez képest a visszaváltási jog érvényesítése végett még hosszabb határidő illet, — hogy ezen igényt okiratokkal támogatva jelentsék be, vagy magokat a per megindítása iránt igazolják.

3-ör. Azok, kik a kárpótlási tőkére, vagy annak kamataira igényt más jogczimból támasztanak, — hogy ebbéli jogait érvényesítsék.

4-ör. Azon hitelezők, kik követeléseiknek 1856 évi mártius 1-je előtt eszközölt betáblázása folytán a kármentesített jószágra elsőbbségi jogokat igényelnek, — és a kárpótlási tőkéből kielégítéshez igényt akarnak formálni, ezen igényt jelentsék be, ellenkező esetben mindezen személyek a kárpótlási tőke kirendelése iránti tárgyalásból ki fognak rekesztetni, s az 1. 2. 3-ik pontok alatt kijelentettek csupán az tartatik föl, hogy netaláni jogait csak az ellen érvényesíthessék, kiknek a kárpótlási tőke s kamatai huzásairól joga a tőke kirendelése iránti tárgyalásnál elismertett. A kimutatások s bejelentések írásban beadandók, melyben egyszersmind a bejelentőnek vagy meghatalmozottjának vezetéki és keresztnéve, lakása, egy szinten a támasztott igény pontosan kimutatva legyen. Melynek bejelentési változatlan hatánapja 1857-ki év novemb. 15-ke tüzetik ki.

Egyszersmind azok, kik a fentebb meghatározott igazolásukat, vagy bejelentéseket a hirdetményi határidő alatt benyújtatották, ezenel felhívának, hogy a kárpótlási tőke utalványozása végett tárgyalásra 1858 jan. 20-án d. e. 9-kor mint kitűzött tárgyalási hatánapon ezen bíróság előtt személyesen vagy törvényes meghatalmozottjaik által annál bizonyosabban jelenjenek meg, mivel különben úgy fognak tekintetni, mintha semmi igazolást vagy bejelentést nem nyújtottak volna be; egyuttal megjegyeztetik, hogy a fennemlített tárgyaláskor a földadóra nézve ideiglenileg felállított országos bizottmány által netalán utólagosan kitisztított tőkére is figyelem fog fordíttatni, és hogy mindazon hitelezők, kik bejelentéseket elmulasztottak, minden ebbéli igényüket a fennemlített császári nyiltparancs 25-ik §-a 4-ik szakában elősorolt megszorítások mellett elvesztendik.

Végre kijelentetik, miszerint a kitűzött határidőnek elmulasztása, vagy az illetőnek a tárgyalásról elmaradása esetében, többé az előbbi állapotba visszahelyezésnek hely nem adatik, hogy a tárgyaláskor minden, a támasztott igények bebizonyítására szolgáló okmányok s bizonyítványok bemutatandók, s hogy a hirdetményi határidő alatt beérkezendőt igazolások és bejelentések, úgy szintén a lejárt vagy tüstént felmondható adósságoknak a kárpótlási tőkére utalása iránti kérvények a hivatalos órák alatt a cs. k. törvényszéknek megtekinthetők lesznek.

Folyó szám.	A kerület és járás neve.	A község neve.	Kárpótolt birtok	Kárpótlási tőke.		A liquidált tőkekamatolásának határ ideje.	Kamat határ ideje 1848. júl. 1-től az előbbi kam. határidőig.		Észrevétel.
				frt.	kr.		frt.	kr.	
1	Szászvárosi kerület nagy halmágyi járás.	Ocs.	82 telek, 257 hold és 1225 ☐ ööllet, 1 f. 10 kr. évi jövedelem p. p.	6014	31 1/2	Január 1-j 1858.	1065	34	Előlegesen.

Szászváros, augusztus, 31-dik 1857.

A szászvárosi cs. kir. kerületi törvényszék üléséből.

3083 p. sz.

HIRDETMÉNY

a földtehermentesítési kárpótlási tőkék kirendelése tárgyában.

A szászvárosi cs. k. kerületi törvényszék részéről ezenel közhírré tételik, hogy az erdélyi nagyfejedelemségi cs. k. országos földtehermentesítési bizottmány 1857 aug. 8-ról 8400 sz. alatt kelt jogérvényes felszámítási határozatát a Teleki és Bethlen grófi család részére szászvárosi kerület m. solymosi járásában fekvő s alább megnevezendő volt földesuri birtokai után járó kárpótlási tőke s annak járuléka nézve, az utalványozási tárgyalások megkezdése végett, ide leküldötte.

Fel hívatnak tehát ezenel, az 1856 jan. 1. kelt s a Birod. Törv. Lap 7. számában közölt cs. nyiltparancs s a m. miniszterium 1857 apr. 8-án kelt s a Birod. Törv. Lap 77. számában közölt rendelethez 1 §-a értelmében:

1-ör. Azok, kik az elősorolt kármentesített jószágok vagy jogok iránt igényeket az 1853-ik évi május 29-én kelt, nyiltparancs főbirod. törvénylap 100. sz. engedélyéhez képest az 1854 augusztus végével lejárt egy évi határidő alatt bíróság érvényesítették, hogy az iránt magokat igazolják.

2-ör. Azok, kiket az idézett nyiltparancs engedélyéhez képest a visszaváltási jog érvényesítése végett még hosszabb határidő illet, — ezen igényt okiratokkal támogatva jelentsék be, vagy magokat a per folyamán megindítása iránt igazolják.

3-ör. Azok, kik a kárpótlási tőkére, vagy annak kamataira igényt más jogczimból támasztanak, — hogy ebbéli jogait érvényesítsék.

4-ör. Azon hitelezők, kik követeléseiknek 1856 évi mártius 1-je előtt eszközölt betáblázása folytán a kármentesített jószágra elsőbbségi jogokat igényelnek, — és a kárpótlási tőkéből kielégítéshez igényt akarnak formálni, ezen igényt jelentsék be, ellenkező esetben mindezen személyek a kárpótlási tőke kirendelése iránti tárgyalásból ki fognak rekesztetni, s az 1. 2. 3-ik pontok alatt kijelentettek csupán az tartatik föl, netaláni jogait csak az ellen érvényesíthessék, kiknek a kárpótlási tőke s kamatai huzásairól joga a tőke kirendelése iránti tárgyalásnál elismertett. A kimutatások s bejelentések írásban beadandók, melyben egyszersmind a vezetéki és keresztnéve, lakása, egy szinten a támasztott igény pontosan kimutatva legyen. Melynek bejelentési változatlan hatánapja 1857-ki év october 30-ka tüzetik ki.

Egyszersmind azok, kik a fentebb meghatározott igazolásukat, vagy bejelentéseket a hirdetményi határidő alatt benyújtatották, ezenel felhívának, hogy a kárpótlási tőke utalványozata végett tárgyalásra 1858 jan. 5. d. e. 9-kor mint kitűzött tárgyalási hatánapon ezen bíróság előtt személyesen vagy törvényes meghatalmozottjaik által annál bizonyosabban jelenjenek meg, mivel különben úgy fognak tekintetni, mintha semmi igazolást vagy bejelentést nem nyújtottak volna be; egy utal megjegyeztetik, hogy a fennemlített tárgyaláskor a földadóra nézve ideiglenileg felállított országos bizottmány által netalán utólagosan kitisztított tőkére is figyelem fog fordíttatni, és hogy mindazon hitelezők, kik bejelentéseket elmulasztottak, minden ebbéli igényüket a fennemlített császári nyiltparancs 25-ik §-a 4-ik szakában elősorolt megszorítások mellett elvesztendik.

Végre kijelentetik miszerint a kitűzött határidőnek elmulasztása, vagy az illetőnek a tárgyalásról elmaradása esetében, többé az előbbi állapotba vissza helyezésnek hely nem adatik; hogy a tárgyaláskor minden, a támasztott igények bebizonyítására szolgáló okmányok és bizonyítványok bemutatandók, s hogy a hirdetményi határidő alatt beérkezendőt igazolások és bejelentések, úgy szintén a lejárt vagy tüstént felmondható adósságoknak a kárpótlási tőkére utalása iránti kérvények a hivatalos órák alatt a cs. k. törvényszéknek megtekinthetők lesznek.

Folyó szám.	A kerület és járás neve.	A község neve.	Kárpótolt birtok.	Kárpótlási tőke		A liquidált tőkekamatolásának határ ideje.	Kamat határ ideje 1848. júl. 1-től az előbbi kam. határidőig.		Észrevétel.
				frt.	kr.		frt.	kr.	
1	Szászvárosi kerület M. Solymosi járás.	Várnágya.	26 telek 227 hold és 1296 ölből álló 1 frt. 10 kr. évi jövedelem.p. p.	5315	34	Január 1-je 1858.	2079	18 ⁴ / ₄	A felület nem reálifallatván, a kárpótlás kiegészítés, előleges.

Szászváros, augusztus, 24-kén 1857.

A szászvárosi cs. kir. kerületi törvényszék üléséből.

Nyomatott az ev. ref. főtanoda nyomdájában.

Mai számunkhoz egy fél ív melléklet van csatolva.

HIVATALOS HIRDETÉSEK.

3082 P. sz.

(3-3)

Hirdetmény.

Földtehermentesítési tőkék utalványozása iránt.

A szászvárosi cs. k. kerületi törvényszék részéről ezennel közhírré tétetik, hogy az erdélyi nagyjedelemiségi cs. k. országos földtehermentesítési bizottmány 1857 aug. 8-rol 6067 sz. alatt kelt jogervényes felszámítási határozatát bethleni gr. Bethlen Ferencnek szászvárosi és k. fejevári kerületben a szászvárosi és algyógyi járásban fekvő s alább megnevezendő volt földesuri birtokai után járó kárpótlási tőke s annak járuléka nézve, az utalványozási tárgyalások megkezdése végett, ide leküldötte.

Felhivatlak tehát ezennel az 1856 január 1-én kelt s a birod. törv. lap 7 számában közölt cs. nyiltparancs s a m. ministerium 1857 apr. 8-án kelt s a birod. törv. lap 77 számában közzé tett rendelete 1 §-a értelmében

1-ör. Azok, kik az elősorolt kármentesített jószágok vagy jogokrai igényeket az 1853-ik évi május 29-kén kelt, nyiltparancs főbirod. törvénylap 100 sz. engedélyéhez képpest az 1854 augusztus végével lejárt egy évi határidő alatt bírólág érvényesítették, hogy az iránt magokat igazolják.

2-ör. Azokat, kiket az idézett nyiltparancs engedélyéhez képpest a visszaváltási jog érvényesítése végett még hosszabb határidő illet, — hogy ezen igényt okiratokkal támogatva jelentsék be, vagy magokat a per megindítása iránt igazolják.

3-ör. Azok, kik a kárpótlási tőkére, vagy annak kamataira igényt más jogczimból támasztanak, hogy ebbéli jogait érvényesítsék.

4-er. Azon hitelezők, kik követeléseiknek 1856 évi mártius 1-je előtt eszközölt betáblázása folytán a kármentesített jószágra elsőbbségi jogokat igényelnek — és a kárpótlási tőkéből kielégítéshez igényt akarnak formálni, ezen igényt jelentsék be, — ellenkező esetben minen 1, 2, 3-ik pontok alatt kijelentettek csupán az tartatik föl, hogy netaláni jogait csak az ellen érvényesíthessék, kiknek a kárpótlási tőke s kamatai huzásai joga e tőke kirendelése iránti tárgyalásnál elismertetett. A kimutatások s bejelentések irásban beadandók, melyben egyszersmind a bejelentőnek vagy meghatalmazottjának vezeték és keresztnéve, lakása ugy szintén a támasztott igény pontosan kimutatva legyen, melynek bejelentési változhatatlan határ napjaul **oct. 30 1857** tüzetik ki.

Egyszersmind azok, kik a fentebb meghatározott igazolásukat, vagy bejelentéseket a hirdetményi határidő alatt benyújtandották, ezennel felhivatlak, hogy a kárpótlási tőke utalványozata végetti tárgyalásra **1858 jan. 4-én d. e. 9-kor** mint kitűzött tárgyalási határnapon ezen bíróság előtt személyesen vagy törvényes meghatalmazottjaik által annál bizonyosabban jelenjenek meg, mivel különben úgy fognak tekinteni, mintha semmi igazolást vagy bejelentést nem nyújtottak volna be; egyuttal megjegyeztetik hogy a fennemlített tárgyaláskor a földadóra nézve ideiglenileg felállított országos bizottmány által netalán utólagosan kitisztázott tőkére is figyelem fog fordittatni, és hogy mindazon hitelezők, kik bejelentéseket elmulasztották, minden ebbéli igényöket a fennemlített császári nyiltparancs 25-ik §-sa 4-ik szakában elősorolt megszorítások mellett elvesztendik.

Végre kijelentetik miszerint a kitűzött határidőnek elmulasztása, vagy az illetőnek a tárgyalásról elmaradása esetében, többé az előbbi állapotba vissza helyezésnek, hely nem adatik; hogy a tárgyaláskor minden, a támasztott igények bebizonyítására szolgáló okmányok és bizonyítványok bemutatandók, s hogy a hirdetményi határidő alatt beérkezendett igazolások és jelentések, ugy szintén a lejárt vagy tüstént felmondható adósságoknak a kárpótlási tőkérei utalása iránti kérmények a hivatalos órák alatt a cs. k. törvényszék megtekintethők lesznek.

Sorszám.	A kerület és járás neve.	Helység neve.	A kárpótolt birtok.	Kárpótlási tőke.	Aliquidált tőke kamatozásának határideje.	Kamatkamatok 1848 jul. 1-jén kezdve az előbbi kamat. határ.	Megjegyzés.
				fl. 1 kr.		fl. 1 kr.	
1	K. fejev. ker. algyógy. jár.	omorod	17 tel. 319 h. 456 ööl 1 fl. 10 k. é. j.	7449 59			
2	„ „	Felgyógy felhalu.	2 „ 15 „ 70 ööl	351 1 1/4	Januar. 1-én 1858	2742 2/4	Miután a terület nem igazolható, a kárpótlás eléleges.
3	Szász Szás.	Benczenz	1 „ 10 „ 419 „	239 26 1/4			
4	K. Fej. Algy.	Nyirmező Valeny.	2 „ 14 „ 675 ööl 50 kr. é. j.	240 21 1/4			
5	Szász Szás.	Kis Denk	4 „ 19 „ 044 fl. 8 kr. é. j.	388 3			
6	„ „	Martinesd	8 „ 53 „ 289 fl. 10 kr. é. j.	1240 52 1/4			
Öszveg				9909 144 1/4			

Szászváros 24-dik augusztus 1857.

A cs. kerületi törvényszék tanácsából.

Kirchner, s. k.

3184 P. sz.

(3-3)

Hirdetmény.

Földtehermentesítési tőkék utalványozása iránt.

A szászvárosi cs. k. kerületi törvényszék részéről ezennel közhírré tétetik, hogy az erdélyi nagyjedelemiségi cs. k. országos földtehermentesítési bizottmány 1857 augusztus 8-rol és 17-rol 6100 és 3136 számok alatt kelt jogervényes felszámítási határozatát szebeni **Barcasai Zsigmond** algyógyi járásban a k. fejevári kerületben és szászvárosi kerületben és járásban fekvő s alább megnevezendő volt földesuri birtokai után járó kárpótlási tőke s annak járuléka nézve, az utalványozási tárgyalások megkezdése végett, ide leküldötte.

Felhivatlak tehát ezennel az 1856 jan. 1-én kelt s a birod. törv. lap 7 számában közölt cs. nyiltparancs s a m. ministerium 1857 apr. 8-án kelt s a birod. törv. lap 77 számában közzé tett rendelete 1 §-a értelmében:

1-ör. Azok, kik az elősorolt kármentesített jószágok vagy jogokrai igényeket az 1853-ik évi május 29-én kelt, nyiltparancs főbirod. törvénylap 100 sz. engedélyéhez képest az 1854 augusztus végével lejárt egy évi határidő alatt bírólág érvényesítették, hogy az iránt magokat igazolják.

2-ör. Azokat, kiket az idézett nyiltparancs engedélyéhez képest a visszaváltási jog érvényesítése végett még hosszabb határidő illet, — hogy ezen igényt okiratokkal támogatva jelentsék be, vagy magokat a per megindítása iránt igazolják.

3-ör. Azok, kik a kárpótlási tőkére, vagy annak kamataira igényt más jogczimból támasztanak, — hogy ebbéli jogait érvényesítsék.

4-er. Azon hitelezők, kik követeléseiknek 1856 évi mártius 1-je előtt eszközölt betáblázása folytán a kármentesített jószágra elsőbbségi jogokat igényelnek — és a kárpótlási tőkéből kielégítéshez igényt akarnak formálni, ezen igényt jelentsék be, — ellenkező esetben mindezen személyek a kárpótlási tőke kirendelése iránti tárgyalásból ki fognak rekesztetni, s az 1, 2, 3-dik pontok alatt kijelentettek csupán az tartatik föl, hogy netaláni jogait csak az ellen érvényesíthessék, kiknek a kárpótlási tőke s kamatai huzásai joga e tőke kirendelése iránti tárgyalásnál elismertetett. A kimutatások s bejelentések irásban beadandók, melyben egyszersmind a vezeték és keresztnéve a bejelentőnek, vagy meghatalmazottjának, lakása ugy szintén a támasztott igény; pontosan kimutatva legyen. Melynek bejelentési változhatatlan határnapjaul **1857 nov. 15** tüzetik ki.

Egyszersmind azok, kik a fentebb meghatározott igazolásukat, vagy bejelentéseket a kirdetményi határidő alatt benyújtandották, ezennel felhivatlak, hogy a kárpótlási tőke utalványozása végetti tárgyalásra **1858 jan. 15-én d. e. 9-kor** mint kitűzött tárgyalási határnap ezen bíróság előttszemélyesen vagy törvényes meghatalmazottjaik által an-

nál bizonyosabban jelenjenek meg, mivel különben úgy fognak tekinteni, mintha semmi igazolást vagy bejelentést nem nyújtottak volna be; egyuttal megjegyeztetik hogy a fennemlített tárgyaláskor a földadóra nézve ideiglenileg felállított országos bizottmány által netalán utólagosan kitisztázott tőkére is figyelem fog fordittatni, és hogy mindazon hitelezők, kik bejelentéseket elmulasztották, minden ebbéli igényöket a fennemlített császári nyiltparancs 25-ik §-sa 4-ik szakában elősorolt megszorítások mellett elvesztendik.

Végre kijelentetik miszerint a kitűzött határidőnek elmulasztása, vagy az illetőnek a tárgyalásról elmaradása esetében, többé az előbbi állapotba vissza helyezésnek, hely nem adatik; hogy a tárgyaláskor minden, a támasztott igények bebizonyítására szolgáló okmányok és bizonyítványok bemutatandók, s hogy a hirdetményi határidő alatt beérkezendett igazolások és felensések, ugy szintén a lejárt vagy tüstént felmondható adósságoknak a kárpótlási tőkérei utalása iránti kérvények a hivatalos órák alatt a cs. k. törvényszéknél megtekintethők lesznek.

Sorszám.	A kerület és járás neve.	A község neve.	A kárpótolt birtok.	Kárpótlási tőke.	A liquidált tőke kamatozásának határideje.	Kamatkamatok 1848 jul. 1-jén kezdve az előbbi kamat. határ.	Megjegyzés.
				fl. 1 kr.		fl. 1 k.	
1	K. fejevári algyog. jár.	K. Almás	62 tel. 445 h. 816 ööl 1 fl. 10 k. é. j.	89 0 12			
2	„ „	Tekerő	13 „ 89 „ 1056	1793 12			
3	„ „	Valya Japi	8 „ 59 „ 810	1190 7 1/4			
4	„ „	Pojána	2 „ 22 „ 390	444 52 1/4			
5	Szászváros és járás	Piski	15 „ 186 „ 946	4353 47 1/4	Jann. 1-jén 1838.	2829 16 1/2	A piski, nagy és k. denki, felső város vízi birtokokra v. e. g. e. g. sen a többire előlegesen kiadatik
6	„ „	Petreny	23 „ 142 „ 338	3318 15 1/4			
7	„ „	N. Denk	16 „ 174 „ 1310	3496 22 1/4			
8	„ „	K. Denk	28 „ 280 „ 95	5601 11 1/4			
9	„ „	F. Városvize	13 „ 124 „ 74	2480 55 1/4			
10	„ „	Ludesd	5 „ 27 „ 900	551 5			
Öszvesen				32140 1 1/2			

Szászváros 1857 augusztus 31-kén.

A cs. k. törvényszék tanácsából.

3246 P. sz.

(3-3)

Hirdetmény.

Földtehermentesítési tőkék utalványozása iránt.

A szászvárosi cs. k. kerületi törvényszék részéről ezennel közhírré tétetik, hogy az erdélyi nagyjedelemiségi cs. k. országos földtehermentesítési bizottmány 1857 aug. 22-én 3814 és 6082 számok alatt kelt jogervényes felszámítási határozatát K. bányaí és n. halmagy járásban, szászvárosi kerületben fekvő s alább megnevezendő volt földesuri birtokai után járó kárpótlási tőke s annak járuléka nézve, az utalványozási tárgyalások megkezdése végett, ide leküldötte.

Felhivatlak tehát ezennel, a 1856 január 1 kelt s a birodalmi törv. lap 7 számában közölt cs. nyiltparancs s a m. ministerium 1857 apr. 8-án kelt s a birodalmi törv. lap 77 számában közzé tett rendelete 1 §-a értelmében:

1-ör. Azok, kik az elősorolt kármentesített jószágok vagy jogokrai igényeket az 1853-ik évi május 29-kén kelt, nyiltparancs főbirod. törvénylap 100 sz. engedélyéhez képest az 1854 augusztus végével lejárt egy évi határidő alatt bírólág érvényesítették, hogy az iránt magokat igazolják.

2-ör. Azokat, kiket az idézett nyiltparancs engedélyéhez képest a visszaváltási jog érvényesítése végett még hosszabb határidő illet, — hogy ezen igényt okiratokkal támogatva jelentsék be, vagy magokat a per megindítása iránt igazolják.

3-ör. Azok, kik a kárpótlási tőkére, vagy annak kamataira igényt már jogczimból támasztanak, — hogy ebbéli jogait érvényesítsék.

4-er. Azon hitelezők, kik követeléseiknek 1856 évi mártius 1-je előtt eszközölt betáblázása folytán a kármentesített jószágra elsőbbségi jogokat igényelnek, — és akárpótlási tőkéből kielégítéshez igényt akarnak formálni, ezen igényt jelentsék be, — ellenkező esetben minden személyek a kárpótlási tőke kirendelése iránti tárgyalásból ki fognak rekesztetni, s az 1, 2, 3-dik pontok alatt kijelentettek csupán az tartatik föl, hogy netaláni jogait csak az ellen érvényesíthessék, kiknek a kárpótlási tőke s kamatai huzásai joga e tőke kirendelése iránti tárgyalásnál elismertetett. A kimutatások s bejelentések irásban beadandók, melyben egyszersmind a bejelentőnek vagy meghatalmazottjának vezeték és keresztnéve, lakása ugy szintén a támasztott igény pontosan kimutatva legyen, melynek bejelentési változhatatlan határ napjaul **1857 év nov 15** tüzetik ki.

Egyszersmind azok, kik a fentebb meghatározott igazolásukat, vagy bejelentéseket a hirdetményi határidő alatt benyújtandották, ezennel felhivatlak, hogy a kárpótlási tőke utalványozása végetti tárgyalásra **1858 jan 23-án d. e. 9-kor** mint kitűzött tárgyalási határnap ezen bíróság előtt személyesen vagy törvényes meghatalmazottjaik által annál bizonyosabban jelenjenek meg, mivel különben úgy fognak tekinteni, mintha, semmi igazolást vagy bejelentést nem nyújtottak volna be; egyuttal megjegyeztetik, hogy a fennemlített tárgyaláskor a földadóra nézve ideiglenileg felállított országos bizottmány által netalán utólagosan kitisztázott tőkére is figyelem fog fordittatni, és hogy mindazon hitelezők, kik bejelentéseket elmulasztották, minden ebbéli igényöket a fennemlített császári nyiltparancs 25-ik §-sa 4-ik szakában elősorolt megszorítások mellett elvesztendik.

Végre kijelentetik, miszerint a kitűzött határidőnek elmulasztása, vagy az illetőnek a tárgyalásról elmaradása esetében, többé az előbbi állapotba visszahelyezésnek hely nem adatik; hogy a tárgyaláskor minden, a támasztott igények bebizonyítására szolgáló okmányok s bizonyítványok bemutatandók lesznek s hogy a hirdetményi határidő alatt beérkezendett igazolások és jelentések, ugy szintén a lejárt vagy tüstént felmondható adósságoknak a kárpótlási tőkérei utalása iránti kérvények a hivatalos órák alatt a cs. k. törvényszéknél megtekintethők lesznek.

Sorszám.	A kerület és járás neve.	A helység neve.	A kárpótolt birtok.	Kárpótlási tőke.	A liquidált tőke kamatozásának határideje.	Kamatkamatok 1848 jan. 1-én kezdve az előbbi kamat. határ.	Megjegyzés.
				ft. 1 kr.		ft. 1 kr.	
1	K. Szászvár. jár. K. Banya	Ribitze	7 tel 31 h. és 909 ööl	736 35 1/4			
2	„ „	Braad	5 „ 61 hold	1423 20	anuár 1-én 1858	876 49	
3	„ „	Mestáken	14 „ 114 „ 1490	2681 43 1/4			
Öszvesen				14841 39			
4	N. Halmagy	Atsua	69 „ 341 „ 1394	17971 —		1393 27	Ribitze Ferenc ur részre előlegesen. Kissler Anna asszony részre véglegesen.

Szászváros, sugustus 24-én 1857.

A szászvárosi cs. k. kerületi törvényszék üléséből.

Hirdetmény.

Földtehermentesítési tőkék utalványazása iránt.

A szászvárosi cs. k. kerületi törvényszék részéről ezennel közhírré tételük, hogy az erdélyi nagyfejedelemségi cs. k. országos földtehermentesítési bizottmány 1857 aug. 17. ról 3593 sz. alatt kelt jogérvényes felszámítási határozatát **Sándor Gergely** úr részére a m. ilyei, dévai és solymosi járásban szászvárosi kerületben fekvő s alább megnevezendő volt földesúri birtokai után járó kárpótlási tőke s annak járuléka nézve, az utalványozási tárgyalások megkezdése végett, ide leküldötte.

Felhívtnak tehát ezennel az 1856 jan. 1-én kelt s a birod. törv. lap 7. számában közölt cs. nyiltparancs s a m. ministerium 1857 apr. 8-án kelt s a birod. törv. lap 77. számában közölt rendelete I §-a értelmében.

1-ör. Azok, kik az elősorolt kármentesített jószágok vagy jogokai igényeket az 1853-ik évi május 29-én kelt nyiltparancs főbirod. törvénylap 100 sz. engedélyéhez képest az 1854 augusztus végével lejárt egy évi határidő alatt bírólág érvényesítették, hogy az iránt magokat igazolják.

2-ör. Azok, kiket az idézett nyiltparancs engedélyéhez képest a viszszaváltási jog érvényesítése végett még hosszabb határidő illet, — hogy ezen igényt okiratokkal támogatva jelentsék be, vagy magokat a per megindítása iránt igazolják.

3-ör. Azok kik a kárpótlási tőkére, vagy annak kamataira igényt más jogcímiből támasztanak, hogy ebbeli jogaikat érvényesítsék.

4-ör. Azon hitelezők, kik követeléseiknek 1856 évi mártius 1-je előtt eszközölt betáblázása folytán a kármentesített jószágra elsőbbségi jogot igényelnek — és a kárpótlási tőkéből kielégítéshez igényt akarnak formálni, ezen igényt jelentsék be, — ellenkező esetben minden 1, 2, 3 ik pontok alatt kijeleltnek csupán az tartatik föl, hogy netalán jogaikat csak az ellen érvényesíthessék, kiknek a kárpótlási tőke s kamatai huzasárai joga e tőke kirendelése iránti tárgyalásnál elismertetett. A kimutatások s bejelentések írásban beadandók, melyben egyszersmind a bejelentőnek vagy meghatalmazottjának vezeték és keresztnéve, lakása ugyszintén a támasztott igény pontosan kimutatva legyen, melynek bejelentési változtatatlan határ napjaul **nov. 15 1857** tüzetik ki.

Egyszersmind azok, kik a fentebb meghatározott igazolásokat, vagy bejelentéseket a hirdteményi határidő alatt benyújtandották, ezennel felhívtnak, hogy a kárpótlási tőke utalványozása végett tárgyalása **1858 jan. 16-án délelőtt 9-kor** mint kitűzött tárgyalási határnapon ezen bíróság előtt személyesen vagy törvényes meghatalmazottjaik által annál bizonyosabban jelenjenek meg, mivel úgy fognak tekinteni, mintha semmi igazolást vagy bejelentést nem nyújtottak volna be; egyuttal megjegyeztetik hogy a fennemlített tárgyaláskor a földadóra nézve ideiglenileg felállított országos bizottmány által netalán utólagosan kitesztett tőkére is figyelmet fog fordítani, és hogy minden hitelezők, kik bejelentéseket elmulasztottak, minden ebbeli igényöket a jennemlített császári nyiltparancs 25-ik §-a 4-dik szakában elősorolt megszorítások mellett elvesztendik.

Végre kijelentetik miszerint a kitűzött határidőnek elmulasztása, vagy az illetőnek a tárgyalásról elmaradása esetében, többé az előbbi állapotba vissza helyezésnek, hely nem adatik; hogy a tárgyaláskor minden, a támasztott igények bebizonyítására szolgáló okmányok és bizonyítványok bemutatandók, s hogy a hirdteményi határidő alatt beérkezett igazolások és jelentések, ugy szintén a lejárt vagy tüstént felmondható adosságoknak a kárpótlási tőkéire utalása irántikérmenyek a hivatalok alatt a cs. k. törvényszéknél megtekinthetők lesznek.

Sorszám.	A kerület és járás neve.	Helység neve.	A kárpótlott birtok.	Kárpótlási tőke fl. t kr.	A likuitált tőke kamatolásának határideje	Kamatbátárlék 1856 jul. 1-jén kezdve az előbbi kamat határ.	Megjegyzés.
1	Kerl. Szász. jár. M. Solm.	Gyertyános	1 telek 1 hord és 1131 □ öl	39 84 ¹ / ₂	Januar 1 én 1858.	4170 4 ¹ / ₂	A Boy, Petresd. és strétye községben lévő birtokokra előlegelesen a többiekre veglegesen.
2	" "	Arany	15 " 77 " 1302	1815 93 ¹ / ₂			
3	M. Ilye	Runkor	14 " 208 " 1398	3481 13 ¹ / ₂			
4	" "	Gurasada	9 " 54 " 650	1269 28 ¹ / ₂			
5	" "	F. Boy	4 " 15 " 800	510 —			
6	" "	Betresd	21 " 71 " 1271	1196 33 ¹ / ₂			
7	" "	Kimpuri, Kimpény Szurduk	14 " 81 " 400	1625 —			
8	Déva	Strétye	3 " 4 " 1270	11 51 ¹ / ₂			
9	K. Fejérv. Algyógy.	K. Rapolt	12 " 66 " 790	1551 13 ¹ / ₂			
10	" "	N. Rapolt	31 " 146 " 1216	3424 24			
Öszvesen . 15025 30 ¹ / ₂							

Szászváros 1857 august. 31 kén.

A cs. k. kerületi törvény. tanácsából.

Hirdetmény.

Földtehermentesítési tőkék utalványazása iránt.

A szászvárosi cs. k. kerületi törvényszék részéről ezennel közhírré tételük, hogy az erdélyi nagyfejedelemségi cs. k. országos földtehermentesítési bizottmány 1857 aug. 22-én 6081 számok alatt kelt jogérvényes felszámítási határozatát **Kozma Dénezs és Alajos** urak részére Reskuczan, n. halmágyi járásban szászvárosi kerületben fekvő s alább megnevezendő volt földesúri birtokai után járó kárpótlási tőke s annak járuléka nézve, az utalványozási tárgyalások megkezdése végett, ide leküldötte.

Felhívtnak tehát ezennel az 1856 január 1 kelt s a birodalmi törv. lap 7. számában közölt cs. nyiltparancs s a m. ministerium 1857 apr. 8-án kelt s a birodalmi törv. lap 77. számában közölt tett rendelete I §-a értelmében.

1-ör. Azok, kik az elősorolt kármentesített jószágok vagy jogokai igényeket az 1853-ik évi május 29-én kelt nyiltparancs főbirod. törvénylap 100 sz. engedélyéhez képest az 1854 augusztus végével lejárt egy évi határidő alatt bírólág érvényesítették, hogy az iránt magokat igazolják.

2-ör. Azok, kiket az idézett nyiltparancs engedélyéhez képest a viszszaváltási jog érvényesítése végett még hosszabb határidő illet, — hogy ezen igényt okiratokkal támogatva jelentsék be, vagy magokat a per megindítása iránt igazolják.

3-ör. Azok, kik a kárpótlási tőkére, vagy annak kamataira igényt már jogcímiből támasztanak, — hogy ebbeli jogaikat érvényesítsék.

4-ör. Azon hitelezők, kik követeléseiknek 1856 évi mártius 1-je előtt eszközölt betáblázása folytán a kármentesített jószágra elsőbbségi jogot igényelnek, — és akárpótlási tőkéből kielégítéshez igényt akarnak formálni, ezen igényt jelentsék be, — ellenkező esetben minden személyek a kárpótlási tőke kirendelése iránti tárgyalásból ki fognak rekesztetni, s az 1, 2, 3 dik pontok alatt kijeleltnek csupán az tartatik föl, hogy netalán jogaikat csak az ellen érvényesíthessék, kiknek a kárpótlási tőke s kamatai huzasárai joga e tőke kirendelése iránti tárgyalásnál elismertetett. A kimutatások s bejelentések írásban beadandók, melyben egyszersmind a bejelentőnek vagy meghatalmazottjának vezeték és keresztnéve, lakása ugy szintén a támasztott igény pontosan kimutatva legyen melynek bejelentési változtatatlan határ napjaul **nov. 15-e 1857** tüzetik ki.

Egyszersmind azok, kik a fentebb meghatározott igazolásokat, vagy bejelentéseket a hirdteményi határidő alatt benyújtandották, ezennel felhívtnak, hogy a kárpótlási tőke utalványozása végett tárgyalásra **Januar 22-kén 1858 d. e. 9-kor** mint ki tűzött tárgyalási határnap ezen bíróság előtt személyesen vagy törvényes meghatalmazottjaik által annál bizonyosabban jelenjenek meg, mivel különben ugy fognak tekinteni, mintha semmi igazolást vagy bejelentést nem nyújtottak volna be; egyuttal megjegyeztetik, hogy a fennemlített tárgyaláskor a földadóra nézve ideiglenileg felállított országos bizottmány által netalán utólagosan kitesztett tőkére is figyelmet fog fordítani, és hogy mindazon hitelezők, kik bejelentéseket elmulasztottak, minden ebbeli igényöket a fennemlített császári nyiltparancs 25-ik §-a 4-ik szakában elősorolt megszorítások mellett elvesztendik.

Végre kijelentetik, miszerint a kitűzött határidőnek elmulasztása, vagy az illetőnek a tárgyalásról elmaradása esetében, többé az előtti állapotba visszahelyezésnek mely nem adatik, hogy a tárgyaláskor minden, a támasztott igények bebizonyítására szolgáló okmányok s bizonyítványok bemutatandók lesznek s hogy a hirdteményi határidő alatt beérkezett igazolások és jelentések, ugy szintén a lejárt vagy tüstént felmondható adosságoknak a kárpótlási tőkéire utalása iránti kérvények a hivatalos órák alatt a cs. k. törvényszéknél megtekinthetők lesznek.

Sorszám.	A kerület és járás neve.	Helység neve.	A kárpótlott birtok.	Kárpótlási tőke fl. t kr.	A likuitált tőke kamatolásának határideje	Kamatbátárlék 1856 jul. 1-jén kezdve az előbbi kam. hat.	Megjegyzés.
1	Szászvárosi kerület, n. halmágyi járás	Pleskucza	133 tel 401 h 310 □ öl, 1 ft. 10 kr. évi jöv.	9361 11 ¹ / ₂	Januar 1-én 1858.	2476 1	Előlegeesen
2	do do	Dumbrava	33 telek, 173 holdat tevő, 1 ft. évi jöv.	3460			
Öszvesen . 12821 11 ¹ / ₂							

Szászváros 1857 september 4-kén.

A cs. kerületi törvényszék tanácsából.

MAGÁN HIRDETÉSEK.

(255)

Különös figyelemre méltó!

A naponként emelkedő részvételek részéről brassói nyugdíj-intézet igazgatósága bátor mindenkit ezennel figyelmeztetni; miszerint egyenlő érdekében áll mind az intézetnek, mind az abba belépőknek, hogy a rendes díj befizetést october hó utolsó napjáig ne halasztzák, melyen a nagyobb toladások miatt lehetlen mindenkinek pontosan elegettenni.

Ha ki tehát magát vagy hozzátartozóit ezen, a legcélszerűbben rendezett intézetnek jótéteményiben részesíteni ohajja, iparkodjék hozzájárulását a brassai hivatali irodában, vagy bármelyik alább nevezendő bizományosoknál, minél előbb nyilvánítni, minthogy néhány hétnel mulva a gyűjtő év bezáratik; mely után, az elmulasztás esetében, az egész nyugdíj-év elvész.

A korábbi befizetés által misem veszélyeztetik, minthogy az oly személyekért befizetések, kik netalán ugyanazon évi 1-ső november előtt elhalnának, a fölvetelre megbízottaknak kiadatnak.

A fennemlített okoknál fogva, a már beállott tisztelt tagok, kik az évi részlettel még talán tartoznak, fölkéretnek annak minél előbbi befizetésére, és pedig vagy az intézetnél, vagy az alább följegyzett bizományosoknál, a hol egyszersmind azok, kik még ezen nyugdíj-intézet nem ismerik, 10 ezst krajczárért könyvecskét kapnak, mely ezen intézetről lényeges ismertetést nyújt.

Külső bizományosok:

Beszterczén: Láni Ede; Bukar. siben: Frank

(1-3)

Ede; Fejérvárott: C. M. Mégai; Kolozsvárrt: Benedek Lajos, a kereskedelmi és iparkamara szállításán, naponként reggel 9-től 12-ig, d. n. 3-tól 6-óráig. Erzsébetváros: Péterffy József; Fogarason: Thümann Frigyes; Gy. Szt. Miklos; Kristof Antal; Szebenben: Zörner József. K. Vászárhely: Kleber Jós. Maros-Ujvárrt: Grün Izrael; N. Enyeden: Szabó György; Szász-Városon: Leonhárd József; Régenben: Wittstock Károly; Sz. Somlyon: ifj. Lázár János Toroczkon: Koronka Antal.

(256)

Báró Bánffy Albert bonczidai, alsó-zsuki és válaszúti jószágaihoz tartozó, és marha hízalásra igen alkalmas posztai haszonbérbe adandók, — értekezhetni irántok bonczidai ev. ref. lelkész Nagy Elek urnál.

(257)

Serbán Farkas magyar-régi jószágai több évekre haszonbérbe kiadandó, mely áll: 1-ör. Egy nagy kiterjedésű udvarból, azon lévő kényelmes kő-udvarházból, szükséges gazdasági épületekből.

2-ör. A kijavított földkönyv szerint 92 hold és 1025 □ öl szántóból.

3-ör. 33 hold 81 □ öl kaszálóból.

4-szer. 2 hold 430 □ öl szőlőből.

5-ör. 6 hold 903 □ öl terméketlennek czimzett helyből.

6-ör. A Marosfolyóján egy 8 kövű jó karban lévő tisztelt malomból, melyek közöl két kaszálás, az ahoz tartozó nagy kiterjedésű kaszálók, tutaj-kikötő helyekkel.

Értekezhetni a kivétel árért Magyar-Régenben a tulajdonosnál.

Magyar-Régen, 29-dik sept. 1857.

(258)

Tordán a „CZIFRIFOGADÓ“ név alatt ismeretes vendéglő, ahoz tartozó külsőkkel együtt f. évi Szent Mihály, vagy november 1-ső napjától kezdőleg, több évekre haszonbérbe adandó. Értekezhetni iránta tulajdonos idősb Betegh Sándorral M. Szeghyelben.

Tordán, 1857 sept. 8.

(259)

(1-3)

A zálogos öszvegig eladó.

Zálogban bíró jószág, a dősi ker let számosujvári járásában, Noszoly, zombattelke és Czente helységekben, 330 holdból álló, melyben, udvarház, szántók, kaszálók, szőlők és erdők befoglalvák. — Értekezhetni iránta, Kolozsvárt belső-közép-utca, 459 sz. első emelet.

(260)

(1-3)

Hölgyeket érdeklő!!!

Alulirt tisztelettel jelenti a hölgyeknek, hogy minden előforduló hölgyi ruhanem, mint: salo- és házi öltönyök megkésztése körül mértékvtel, rajzolás, kiszabás és varrásban a ház-nál gyakorolt oktatást adni kész.

Minthogy alulirt az általa feltalált mód szerinti gyors és könnyen felfogható tanítás által már több városban a legnagyobb megelégedést és erről számos bizonyítványokatkiérde-

melni szerencsés volt, kötelezi magát, hogy három havi rövid idő alatt, 6 pft. havi díjért, teljes oktatást ad.

Azon hölgyeket, a kik értve már a ruha-készítéshez, csak a mértékvtel és kirajzolásban kívánnak utasítást venni, kész 11 órai rövid idő alatt 10 pforintért a testalkat minden változataihoz alkalmazott eljárásra megtanítani.

Végül alulirt megjegyezni kívánja, hogy az oktatást befejeztetnek csak akkor tekintik, ha a tanítvány egy műdarab elkészítése által jártasságát bebizonyította.

A tanului kívánók Hirsfeld Eliz k. a. továbbá Merza testvérek és Nalaczi Farkashoz legyenek szivesek adresseiket beadni.

KRÁMPL ANTAL,
nőszabó és a műszabás tanára.

(242)

(8-9)

Haszonbérbe adandó jószág.

Kolozsvártól két órányi távolságra fekvő, mintegy 600 hold területű, hajdan gróf Mikes Kelemen-féle, részjószág.

AJTONBAN,

a jövő 1858-dik év januárius 1-ső napjától kezdve, több évekre haszonbérbe adandó.

Bővebben értekezhetni a tulajdonossal Ajtonban, Kolozsvárt pedig ügyvéd Szentiványi Ferencz urral, külső-szénutca, 49. szám alatt.